Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 282/2011

2011 m. kovo 15 d.

kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės

(nauja redakcija)

(OL L 77, 2011 3 23, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2012 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 967/2012	L 290	1	2012 10 20
►M2	2013 m. spalio 7 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1042/2013	L 284	1	2013 10 26
►M3	2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/2459	L 348	32	2017 12 29

▼B

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 282/2011

2011 m. kovo 15 d.

kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės

(nauja redakcija)

I SKYRIUS

DALYKAS

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato tam tikrų Direktyvos 2006/112/EB I–V ir VII–XII antraštinių dalių nuostatų įgyvendinimo priemones.

II SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS

(DIREKTYVOS 2006/112/EB I ANTRAŠTINĖ DALIS)

2 straipsnis

Šie sandoriai nelaikomi įsigijimo Bendrijos viduje sandoriais, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte:

a) naujos transporto priemonės išvežimas, kurį atlieka neapmokestinamasis asmuo keisdamas gyvenamąją vietą, jeigu tiekimo metu negalėjo būti taikomas Direktyvos 2006/112/EB 138 straipsnio 2 dalies a punkte numatytas neapmokestinimas;

b) neapmokestinamojo asmens atliekamas naujos transporto priemonės grąžinimas į valstybę narę, iš kurios ji buvo iš pradžių jam tiekiama taikant Direktyvos 2006/112/EB 138 straipsnio 2 dalies a punkte numatytą neapmokestinimą.

3 straipsnis

Nedarant poveikio Direktyvos 2006/112/EB 59a straipsnio pirmos pastraipos b punkto taikymui, toliau nurodytos paslaugos nėra PVM objektas, jei teikėjas įrodo, kad pagal šio reglamento V skyriaus 4 skirsnio 3 ir 4 poskirsnius nustatyta šių paslaugų teikimo vieta yra ne Bendrijoje:

a) nuo 2013 m. sausio 1 d. – Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta paslauga;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. – Direktyvos 2006/112/EB 58 straipsnyje išvardytos paslaugos;

▼B

c) Direktyvos 2006/112/EB 59 straipsnyje išvardytos paslaugos.

4 straipsnis

Apmokestinamasis asmuo, turintis teisę į jo prekių įsigijimo Bendrijos viduje neapmokestinimą pagal Direktyvos 2006/112/EB 3 straipsnį, tą teisę išlaiko, jei pagal tos direktyvos 214 straipsnio 1 dalies d arba e punktą tam apmokestinamajam asmeniui yra suteiktas PVM mokėtojo kodas dėl gaunamų paslaugų, už kurias jis turi sumokėti PVM, arba dėl paslaugų, kurias jis suteikė kitos valstybės narės teritorijoje ir už kurias PVM moka tik paslaugų gavėjas.

Vis dėlto, jei prekes įsigyjant Bendrijos viduje tas apmokestinamasis asmuo šį PVM mokėtojo kodą praneša prekių tiekėjui, laikoma, kad jis pasinaudojo tos direktyvos 3 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe.

III SKYRIUS

APMOKESTINAMIEJI ASMENYS

(DIREKTYVOS 2006/112/EB III ANTRAŠTINĖ DALIS)

5 straipsnis

Pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2137/85 įsteigta Europos ekonominių interesų grupė (EEIG), kuri tiekia prekes arba teikia paslaugas savo nariams arba trečiosioms šalims už atlygį, yra apmokestinamasis asmuo, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 9 straipsnio 1 dalyje.

IV SKYRIUS

APMOKESTINAMIEJI SANDORIAI

(DIREKTYVOS 2006/112/EB 24–29 STRAIPSNIAI)

6 straipsnis

1. Maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugos – tai žmonėms vartoti skirto paruošto ir neparuošto maisto arba gėrimų, arba ir maisto, ir gėrimų tiekimas kartu teikiant pakankamai pagalbinių paslaugų, kuriomis sudaromos sąlygos tą maistą ir gėrimus vartoti iš karto. Maisto arba gėrimų, arba ir maisto, ir gėrimų tiekimas – tai tik visumos, kurioje dominuoja paslaugos, sudėtinė dalis. Maitinimo paslaugos yra tokių paslaugų teikimas paslaugų teikėjo patalpose, o aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugos yra tokių paslaugų teikimas ne paslaugų teikėjo patalpose.

2. Paruošto ar neparuošto maisto arba gėrimų, arba ir maisto, ir gėrimų tiekimas, įskaitant gabenimą arba jo neįskaitant, bet neteikiant kitų pagalbinių paslaugų, nelaikomas maitinimo arba aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugomis, kaip apibrėžta 1 dalyje.

▼**M2**

6a straipsnis

1. Telekomunikacijų paslaugos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 24 straipsnio 2 dalyje, visų pirma, yra:

a) fiksuotojo arba judriojo ryšio telefono paslaugos balsui, duomenims ir vaizdui perduoti ir perjungti, įskaitant su vaizdu susijusias telefono paslaugas (vaizdo telefono paslaugas);

b) internetu teikiamos telefono paslaugos, įskaitant IP telefoniją (VoIP);

c) balso paštas, skambučio laukimas, skambučio persiuntimas, skambintojo atpažinimas, trišalis skambinimas ir kitos skambučių valdymo paslaugos;

d) ieškos paslaugos;

e) audioteksto paslaugos;

f) faksas, telegrafas ir teleksas;

g) prieiga prie interneto, įskaitant žiniatinklį;

h) privačios tinklų jungtys telekomunikacijų ryšiams, kuriais išimtinai naudojasi paslaugas įsigyjantis asmuo.

2. Telekomunikacijų paslaugos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 24 straipsnio 2 dalyje, nėra:

a) elektroniniu būdu teikiamos paslaugos;

b) radijo ir televizijos transliavimo paslaugos (toliau – transliavimo paslaugos).

6b straipsnis

1. Transliavimo paslaugos apima garso ir garso bei vaizdo turinio paslaugas, kaip antai radijo ir televizijos programas, kurias ryšių tinklais teikia žiniasklaidos paslaugų teikėjas arba kurios teikiamos jo redakcine atsakomybe ir kurios skirtos plačiajai visuomenei vienu metu klausyti arba žiūrėti pagal programos tvarkaraštį.

2. 1 dalis visų pirma taikoma:

a) radijo arba televizijos programoms, kurios perduodamos ar pakartotinai perduodamos radijo arba televizijos tinklu;

b) internetu arba panašiu elektroniniu tinklu (IP srautinis duomenų siuntimas) platinamoms radijo arba televizijos programoms, jeigu jos transliuojamos tuo pačiu metu kaip radijo arba televizijos tinklu perduodamos ar pakartotinai perduodamos programos.

▼M2

3. 1 dalis netaikoma:

a) telekomunikacijų paslaugoms;

b) elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms;

c) informacijos teikimui apie tam tikras užsakomąsias programas;

d) transliavimo arba perdavimo teisių perleidimui;

e) transliavimui priimti naudojamos techninės įrangos arba patalpų nuomai;

f) internetu arba panašiu elektroniniu tinklu (IP srautinis duomenų siuntimas) platinamoms radijo arba televizijos programoms, nebent jos transliuojamos tuo pačiu metu kaip radijo arba televizijos tinklu perduodamos ar pakartotinai perduodamos programos.

▼B

7 straipsnis

1. Elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos, kaip nurodyta Direktyvoje 2006/112/EB, apima paslaugas, kurios teikiamos internetu arba elektroniniu tinklu, dėl kurių pobūdžio jų teikimas yra iš esmės automatizuotas bei reikalauja minimalaus žmogaus įsikišimo ir kurių teikimo neįmanoma užtikrinti be informacinių technologijų panaudojimo.

2. 1 dalis taikoma visų pirma:

a) skaitmeninių produktų tiekimui, įskaitant programinę įrangą ir jos dalinį keitimą arba atnaujinimą;

b) paslaugoms, suteikiančioms ar palaikančioms vietą įmonei arba asmeniui elektroniniame tinkle, pavyzdžiui, tinklavietėje arba tinklalapyje;

c) paslaugoms, automatiškai generuojamoms iš kompiuterio internetu arba elektroniniu tinklu, įvedus gavėjui konkrečius duomenis;

d) teisės pateikti prekes arba paslaugas parduoti interneto svetainėje, veikiančioje kaip elektroninė prekyvietė, kurioje potencialūs pirkėjai siūlo kainas automatizuota tvarka ir kurioje suinteresuoti asmenys informuojami apie pardavimą elektroniniu paštu, automatiškai generuojamu iš kompiuterio, perleidimui už atlygį;

e) informacijos interneto paslaugų paketams, kuriuose telekomunikacijos sudaro tik papildomą antraeilę dalį (pavyzdžiui, paketai, kurie apima ne vien tik prieigą prie interneto, bet ir kitus elementus, pavyzdžiui, turinio puslapius, suteikiančius prieigą prie žinių, orų prognozių arba pranešimų apie keliones; žaidimų aikšteles; svetainių prieglobą; prieigą prie internetinių diskusijų ir t. t.);

▼B

f) I priede išvardytoms paslaugoms.

▼M2

3. 1 dalis netaikoma:

a) transliavimo paslaugoms;

▼B

b) telekomunikacijų paslaugoms;

c) prekėms, kai užsakymas ir apdorojimas atliekamas elektroniniu būdu;

d) pastoviosios atminties kompaktinėms plokštelėms, diskeliams ir panašioms materialioms laikmenoms;

e) spausdintai medžiagai, pavyzdžiui, knygoms, informaciniams biuleteniams, laikraščiams arba žurnalams;

f) kompaktiniams diskams ir garso kasetėms;

g) vaizdo kasetėms ir skaitmeniniams vaizdo diskams;

h) į pastoviosios atminties kompaktinius diskus įrašytiems žaidimams;

i) specialistų, pavyzdžiui, teisininkų ir finansų konsultantų, konsultuojančių klientus elektroniniu paštu, paslaugoms;

j) mokymo paslaugoms, kai dėstytojas kurso medžiagą persiunčia internetu arba elektroniniu tinklu, pavyzdžiui, nuotoliniu ryšiu;

k) atjungties kompiuterinės įrangos fizinio remonto paslaugoms;

l) autonominio duomenų saugojimo paslaugoms;

m) reklamos paslaugoms, pavyzdžiui, laikraščiuose, afišose arba televizijoje;

n) informacijos telefonu paslaugoms;

o) mokymo paslaugoms, kai mokymas vyksta tik susirašinėjimo būdu, pavyzdžiui, kursams paštu;

p) įprastinėms aukciono paslaugoms, kurioms reikalingas tiesioginis žmogaus įsikišimas, nepriklausomai nuo to, kokiu būdu siūloma kaina;

▼M2

_____

t) internetu užsakytiems bilietams į kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašius renginius;

u) internetu užsakytoms apgyvendinimo, automobilių nuomos, maitinimo paslaugų, keleivių vežimo ar panašioms paslaugoms.

▼B

8 straipsnis

Jei apmokestinamasis asmuo vien tik surenka įvairias įrenginio dalis, kurias visas jam pateikia jo klientas, tas sandoris laikomas paslaugų teikimu, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 24 straipsnio 1 dalyje.

9 straipsnis

Pasirinkimo sandorio pardavimas, kai toks pardavimas laikomas sandoriu, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 135 straipsnio 1 dalies f punkte, laikomas paslaugų teikimu, kaip apibrėžta tos direktyvos 24 straipsnio 1 dalyje. Toks paslaugų teikimas yra atskiras nuo pagrindinių sandorių, su kuriais tos paslaugos yra susijusios.

▼M2

9a straipsnis

1. Taikant Direktyvos 2006/112/EB 28 straipsnį, kai elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos teikiamos per telekomunikacijų tinklą, sąsają ar portalą, pavyzdžiui, taikmenų parduotuvę, laikoma, kad teikiant tas paslaugas dalyvaujantis apmokestinamasis asmuo, veikia savo vardu, bet tų paslaugų teikėjo naudai, nebent tas apmokestinamasis asmuo tą teikėją yra aiškiai nurodęs kaip teikėją ir tai yra atspindėta šalių sutartinėse sąlygose.

Kad būtų laikoma, jog tas elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikėjas yra apmokestinamojo asmens aiškiai nurodytas kaip tų paslaugų teikėjas, turi būti įvykdytos šios sąlygos:

a) kiekvieno teikiant tas elektroninėmis priemonėmis teikiamas paslaugas dalyvaujančio apmokestinamojo asmens išrašytoje ar pateiktoje sąskaitoje faktūroje privalo būti nurodyta, kokios tai paslaugos, ir jų teikėjas;

b) paslaugas įsigyjančiam asmeniui išrašytoje ar pateiktoje sąskaitoje ar kvite privalo būti nurodyta, kokios tai elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos, ir jų teikėjas;

Šios dalies taikymo tikslais, apmokestinamasis asmuo, kuris elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikimo atžvilgiu patvirtina, kad paslaugas įsigyjantis asmuo apmokestinamas ar patvirtina paslaugų teikimą arba nustato bendrąsias paslaugų teikimo sąlygas, negali aiškiai nurodyti kito asmens kaip tų paslaugų teikėjo.

2. 1 dalis tai pat taikoma tais atvejais, kai internetu teikiamos telefono paslaugos, įskaitant IP telefoniją (VoIP), yra teikiamos per telekomunikacijų tinklą, sąsają ar portalą, pavyzdžiui, taikmenų parduotuvę, laikantis tokių pačių sąlygų kaip nurodytosios toje dalyje.

3. Šis straipsnis netaikomas apmokestinamajam asmeniui, kuris tik tvarko mokėjimus už elektroninėmis priemonėmis teikiamas paslaugas

▼M2

ar internetu teikiamas telefono paslaugas, įskaitant IP telefoniją (VoIP), ir kuris nedalyvauja teikiant tas elektroninėmis priemonėmis teikiamas ar telefono paslaugas.

▼B

V SKYRIUS

APMOKESTINAMŲJŲ SANDORIŲ VIETA

1 SKIRSNIS

Sąvokos

10 straipsnis

1. Taikant Direktyvos 2006/112/EB 44 ir 45 straipsnius, apmokestinamojo asmens verslo įsisteigimo vieta, yra ta vieta, kurioje vykdomos verslo centrinio administravimo funkcijos.

2. Siekiant nustatyti 1 dalyje nurodytą vietą, atsižvelgiama į tai, kur priimami svarbiausi verslo bendrojo valdymo sprendimai, kur yra registruota verslo buveinė ir kur vyksta verslo vadovų susitikimai.

Kai pagal šiuos kriterijus neįmanoma tiksliai nustatyti verslo įsisteigimo vietos, pirmenybė teikiama vietai, kur priimami svarbiausi verslo bendrojo valdymo sprendimai.

3. Vien tik pašto adresas negali būti laikomas apmokestinamojo asmens verslo įsteigimo vieta.

11 straipsnis

1. Taikant Direktyvos 2006/112/EB 44 straipsnį, „nuolatinis padalinys“ – tai padalinys, kuris nėra šio reglamento 10 straipsnyje nurodyta verslo įsisteigimo vieta, apibūdinamas kaip pakankamai nuolatinis ir turintis tinkamą žmogiškųjų ir techninių išteklių struktūrą, kad jis galėtų gauti šio padalinio poreikiams tenkinti teikiamas paslaugas ir jomis naudotis.

2. Taikant toliau nurodytus straipsnius, „nuolatinis padalinys“ – tai padalinys, kuris nėra šio reglamento 10 straipsnyje nurodyta verslo įsisteigimo vieta, apibūdinamas kaip pakankamai nuolatinis ir turintis tinkamą žmogiškųjų ir techninių išteklių struktūrą, kad jis galėtų teikti savo teikiamas paslaugas:

a) Direktyvos 2006/112/EB 45 straipsnis;

b) nuo 2013 m. sausio 1 d. – Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalies antra pastraipa;

c) iki 2014 m. gruodžio 31 d. – Direktyvos 2006/112/EB 58 straipsnis;

▼B

d) Direktyvos 2006/112/EB 192a straipsnis.

3. PVM mokėtojo kodo turėjimo savaime nepakanka, kad apmokestinamasis asmuo būtų laikomas turinčiu nuolatinį padalinį.

12 straipsnis

Taikant Direktyvą 2006/112/EB, apmokestinamojo arba neapmokestinamojo fizinio asmens nuolatinė gyvenamoji vieta – tai adresas, įrašytas į gyventojų ar panašų registrą, arba adresas, kurį tas asmuo nurodė atitinkamai mokesčių institucijai, išskyrus atvejus, kai esama įrodymų, kad šis adresas neatitinka tikrovės.

13 straipsnis

Vieta, kurioje fizinis apmokestinamasis arba neapmokestinamasis asmuo „paprastai gyvena“, kaip nurodyta Direktyvoje 2006/112/EB, – tai vieta, kurioje tas fizinis asmuo paprastai gyvena dėl asmeninių ir profesinių ryšių.

Jei profesiniai ryšiai yra kitoje šalyje nei asmeniniai ryšiai arba jei profesinių ryšių nėra, vieta, kurioje asmuo paprastai gyvena, nustatoma pagal asmeninius ryšius, rodančius glaudžią to fizinio asmens ir jo gyvenamosios vietos sąsają.

▼M2

13a straipsnis

Vieta, kurioje yra įsisteigęs neapmokestinamasis juridinis asmuo, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje ir 58 bei 59 straipsniuose, yra:

a) vieta, kurioje vykdomos jo centrinio administravimo funkcijos, arba

b) bet kokio kito padalinio, kuris apibūdinamas kaip pakankamai nuolatinis ir turintis tinkamą žmogiškųjų ir techninių išteklių struktūrą, kad galėtų gauti jam teikiamas paslaugas ir jomis naudotis savo reikmėms, vieta.

13b straipsnis

Taikant Direktyvą 2006/112/EB „nekilnojamasis turtas“ yra:

a) bet kuris konkretus žemės plotas ant žemės paviršiaus ar po juo, kurio nuosavybės ir valdymo teisės gali būti sukurtos;

b) bet kuris pastatas ar konstrukcija, įtvirtinti ant žemės arba žemėje virš arba žemiau jūros lygio, kurių negalima lengvai išmontuoti arba perkelti į kitą vietą;

▼M2

c) bet kuris sumontuotas daiktas, kuris yra pastato ar konstrukcijos sudedamoji dalis, be kurios pastatas ar konstrukcija būtų neužbaigti, pavyzdžiui, durys, langai, stogai, laiptai ir liftai;

d) bet kuris daiktas, įrenginys ar mašina, stacionariai sumontuoti pastate ar konstrukcijoje, kurių negalima perkelti į kitą vietą nesugriovus ar nepakeitus pastato ar konstrukcijos.

▼B

2 SKIRSNIS

Prekių tiekimo vieta

(Direktyvos 2006/112/EB 31–39 straipsniai)

14 straipsnis

Jeigu kalendoriniais metais viršijama valstybės narės pagal Direktyvos 2006/112/EB 34 straipsnį taikoma riba, minėtos direktyvos 33 straipsnio nuostatos nekeičia prekių, kitų nei akcizais apmokestinamų produktų, tiekimų, įvykdytų tais pačiais kalendoriniais metais iki tol, kol buvo viršyta valstybės narės tais kalendoriniais metais taikoma riba, vietos, jeigu laikomasi visų šių sąlygų:

a) prekių tiekėjas nepasinaudojo pasirinkimo teise, numatyta minėtos direktyvos 34 straipsnio 4 dalyje;

b) jo patiektų prekių vertė neviršijo ribos ankstesniais kalendoriniais metais.

Tačiau dėl Direktyvos 2006/112/EB 33 straipsnio pasikeičia šių tiekimų į valstybę narę, kurioje baigiasi prekių išsiuntimas ar gabenimas, vieta:

a) prekių tiekimo, dėl kurio einamaisiais kalendoriniais metais viršyta valstybės narės tiems kalendoriniams metams taikyta riba;

b) visų vėlesnių prekių tiekimų toje valstybėje narėje tais kalendoriniais metais;

c) prekių tiekimų toje valstybėje narėje kalendoriniais metais, einančiais po kalendorinių metų, kuriais įvyko a punkte minimas įvykis.

15 straipsnis

Keleivių vežimo Bendrijoje maršruto dalis, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112EB 37 straipsnyje, nustatoma pagal transporto priemonės kelionę, o ne pagal kiekvieno keleivio kelionę.

▼B

3 SKIRSNIS

Prekių įsigijimo Bendrijos viduje vieta

(Direktyvos 2006/112/EB 40, 41 ir 42 straipsniai)

16 straipsnis

Įsigijus prekes Bendrijoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 20 straipsnyje, valstybė narė, į kurią buvo išsiųstos arba nugabentos prekės, naudojasi apmokestinimo teise neatsižvelgdama į apmokestinimo PVM tvarką, kuri sandoriui buvo taikoma valstybėje narėje, kurioje prasidėjo prekių išsiuntimas ar gabenimas.

Prekių tiekėjo prašymą koreguoti PVM, kurį jis nurodė sąskaitoje faktūroje ir apie kurį jis pranešė valstybei narei, kurioje prasidėjo prekių išsiuntimas ar gabenimas, minėta valstybė narė nagrinėja pagal savo vidaus taisykles.

4 SKIRSNIS

Paslaugų teikimo vieta

(Direktyvos 2006/112/EB 43–59 straipsniai)

1 poskirsnis

Paslaugas įsigyjančio asmens statusas

17 straipsnis

1. Jei paslaugų teikimo vieta priklauso nuo to, ar jas įsigyjantis asmuo yra apmokestinamasis ar neapmokestinamasis asmuo, paslaugas įsigyjančio asmens statusas nustatomas remiantis Direktyvos 2006/112/EB 9–13 ir 43 straipsniais.

2. Neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuris yra įregistruotas arba turi būti įregistruotas PVM mokėtoju pagal Direktyvos 2006/112/EB 214 straipsnio 1 dalies b punktą dėl to, kad jo prekių įsigijimai Bendrijos viduje yra PVM objektas, arba dėl to, kad jis pasinaudojo galimybe, kad tos operacijos taptų PVM objektu, laikomas apmokestinamuoju asmeniu, kaip apibrėžta tos direktyvos 43 straipsnyje.

18 straipsnis

1. Tais atvejais, kai paslaugų teikėjas neturi kitos informacijos, jis gali laikyti Bendrijoje įsisteigusį paslaugas įsigyjantį asmenį apmokestinamuoju asmeniu:

a) kai paslaugas įsigyjantis asmuo jam pranešė savo individualų PVM mokėtojo kodą, jeigu jis gauna šio PVM mokėtojo kodo ir su juo susijusio pavadinimo bei adreso galiojimo patvirtinimą pagal 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje ([1]) 31 straipsnį;

([1]) OL L 268, 2010 10 12, p. 1.

▼B

b) kai paslaugas įsigyjantis asmuo dar nėra gavęs individualaus PVM mokėtojo kodo, tačiau informuoja paslaugų teikėją, kad yra paprašęs jį suteikti, jeigu jis gauna kitą įrodymą, patvirtinantį, kad paslaugas įsigyjantis asmuo yra apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuris privalo būti įregistruotas PVM mokėtoju, ir taikydamas įprastas prekybos saugumo priemones, pavyzdžiui, susijusias su tapatybės ar mokėjimų patikrinimais, tinkamai patikrina, ar paslaugas įsigyjantis asmuo jam pateikė tikslią informaciją.

2. Tais atvejais, kai paslaugų teikėjas neturi kitos informacijos, jis gali laikyti, kad Bendrijoje įsisteigęs paslaugas įsigyjantis asmuo turi neapmokestinamojo asmens statusą, jei jis įrodo, kad tas paslaugas įsigyjantis asmuo nepranešė jam savo individualaus PVM mokėtojo kodo.

▼M2

Tačiau, neatsižvelgdamas į turimą priešingą informaciją, telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikėjas gali laikyti Bendrijoje įsisteigusį paslaugas įsigyjantį asmenį neapmokestinamuoju asmeniu, jei tas paslaugas įsigyjantis asmuo nepranešė jam savo individualaus PVM mokėtojo kodo.

▼B

3. Tais atvejais, kai paslaugų teikėjas neturi kitos informacijos, jis gali laikyti už Bendrijos ribų įsisteigusį paslaugas įsigyjantį asmenį apmokestinamuoju asmeniu:

a) kai jis gauna iš paslaugas įsigyjančio asmens sertifikatą, kurį paslaugas įsigyjančio asmens kompetentinga mokesčių institucija išdavė kaip patvirtinimą, kad tas asmuo vykdo ekonominę veiklą, suteikiančią jam teisę susigrąžinti PVM pagal 1986 m. lapkričio 17 d. Tarybos direktyvą 86/560/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiems asmenims, neįsisteigusiems Bendrijos teritorijoje, tvarka ([1]);

b) kai paslaugas įsigyjantis asmuo neturi tokio sertifikato, jeigu jis turi PVM ar lygiavertį kodą, kurį paslaugas įsigyjančiam asmeniui suteikė įsisteigimo šalis ir kuris yra naudojamas verslui identifikuoti, arba kitą įrodymą, patvirtinantį, kad paslaugas įsigyjantis asmuo yra apmokestinamasis asmuo, ir taikydamas įprastas prekybos saugumo priemones, pavyzdžiui, susijusias su tapatybės ar mokėjimų patikrinimais, tinkamai patikrina, ar paslaugas įsigyjantis asmuo jam pateikė tikslią informaciją.

2 poskirsnis

Paslaugas įsigyjančio asmens veikimo pobūdis

19 straipsnis

Taikant taisykles dėl paslaugų teikimo vietos, nustatytas Direktyvos 2006/112/EB 44 ir 45 straipsniuose, apmokestinamasis asmuo arba apmokestinamuoju asmeniu laikomas neapmokestinamasis juridinis

([1]) OL L 326, 1986 11 21, p. 40.

▼B

asmuo, kuris gauna paslaugas išimtinai savo privatiems poreikiams, įskaitant savo darbuotojų poreikius, tenkinti, laikomas neapmokestinamuoju asmeniu.

Išskyrus atvejus, kai paslaugų teikėjas turi kitos informacijos, pavyzdžiui, apie suteiktų paslaugų pobūdį, jis gali laikyti, kad paslaugos yra skirtos paslaugas įsigyjančio asmens verslo poreikiams tenkinti, jeigu šiam sandoriui atlikti įsigyjantis asmuo pranešė savo individualų PVM mokėtojo kodą.

Tais atvejais, kai ta pati paslauga yra skirta tiek privatiems poreikiams, įskaitant paslaugas įsigyjančio asmens darbuotojų poreikius, tiek verslo poreikiams tenkinti, tokios paslaugos teikimui išimtinai taikomas Direktyvos 2006/112/EB 44 straipsnis, jeigu nėra piktnaudžiaujama.

3 poskirsnis

Paslaugas įsigyjančio asmens vieta

20 straipsnis

Jeigu paslaugų apmokestinamajam asmeniui arba apmokestinamuoju asmeniu laikomam neapmokestinamajam juridiniam asmeniui teikimas priklauso Direktyvos 2006/112/EB 44 straipsnio taikymo sričiai, o tas apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs vienoje šalyje, arba, jei jis nėra įsteigęs savo verslo arba neturi nuolatinio padalinio, turi nuolatinę gyvenamąją vietą ir paprastai gyvena vienoje šalyje, tas paslaugų teikimas yra apmokestinamas toje šalyje.

Paslaugų teikėjas tą vietą nustato remdamasis paslaugas įsigyjančio asmens pateikta informacija, ir patikrina tą informaciją taikydamas įprastas prekybos saugumo priemones, pavyzdžiui, susijusias su tapatybės ar mokėjimų patikrinimais.

Ta informacija gali būti, be kita ko, valstybės narės, kurioje įsisteigęs įsigyjantis asmuo, suteiktas PVM mokėtojo kodas.

21 straipsnis

Jeigu paslaugų apmokestinamajam asmeniui arba apmokestinamuoju asmeniu laikomam neapmokestinamajam juridiniam asmeniui teikimas priklauso Direktyvos 2006/112/EB 44 straipsnio taikymo sričiai, o tas apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs daugiau nei vienoje šalyje, toks paslaugų teikimas yra apmokestinamas PVM toje šalyje, kurioje tas apmokestinamasis asmuo yra įsteigęs savo verslą.

Tačiau, jei paslaugos yra teikiamos apmokestinamojo asmens nuolatiniam padaliniui, esančiam kitoje vietoje nei ta, kur paslaugas įsigyjantis asmuo yra įsteigęs savo verslą, toks paslaugų teikimas yra apmokestinamas PVM toje vietoje, kur yra tą paslaugą gaunantis ir savo poreikiams ja besinaudojantis nuolatinis padalinys.

▼B

Kai apmokestinamasis asmuo nėra įsteigęs savo verslo ar neturi nuolatinio padalinio, paslauga apmokestinama PVM toje vietoje, kur apmokestinamasis asmuo turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena.

22 straipsnis

1. Siekdamas nustatyti paslaugas įsigyjančio asmens, kuriam teikiama paslauga, nuolatinio padalinio vietą, paslaugų teikėjas patikrina teikiamos paslaugos pobūdį ir naudojimą.

Tais atvejais, kai pagal teikiamos paslaugos pobūdį ir naudojimą paslaugų teikėjas negali nustatyti nuolatinio padalinio, kuriam teikiama paslauga, vietos, paslaugų teikėjas, nustatydamas tą nuolatinį padalinį ypatingą dėmesį kreipia į tai, ar sutartyje, užsakymo blanke ir PVM mokėtojo kodu, kurį suteikė paslaugas įsigyjančio asmens valstybė narė ir kurį paslaugas įsigyjantis asmuo jam pranešė, nuolatinis padalinys yra nurodytas kaip paslaugą įsigyjantis asmuo, ir į tai, ar nuolatinis padalinys yra subjektas, kuris moka už paslaugą.

Jeigu paslaugą įsigyjančio asmens, kuriam teikiama paslauga, nuolatinio padalinio negalima nustatyti pagal šios dalies pirmą ir antrą pastraipas, arba jeigu paslaugos, kurioms taikomas Direktyvos 2006/112/EB 44 straipsnis, yra teikiamos apmokestinamajam asmeniui pagal sutartį dėl vienos ar daugiau paslaugų, kurių naudojimo negalima nustatyti ir kiekybiškai įvertinti, paslaugų teikėjas pagrįstai laiko, kad paslaugos teikiamos toje vietoje, kur paslaugas įsigyjantis asmuo yra įsteigęs savo verslą.

2. Taikant šį straipsnį nedaromas poveikis paslaugas įsigyjančio asmens prievolėms.

23 straipsnis

1. Nuo 2013 m. sausio 1 d. kai pagal Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą paslaugų teikimas yra apmokestinamas paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vietoje arba, jei tas asmuo nėra įsisteigęs, toje vietoje, kur jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar paprastai gyvena, paslaugų teikėjas tą vietą nustato remdamasis faktine paslaugas įsigyjančio asmens pateikta informacija ir tą informaciją patikrina taikydamas įprastas prekybos saugumo priemones, pavyzdžiui, susijusias su tapatybės ar mokėjimų patikrinimais.

2. Jeigu pagal Direktyvos 2006/112/EB 58 ir 59 straipsnius paslaugų teikimas yra apmokestinamas paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vietoje arba, jei tas asmuo nėra įsisteigęs, toje vietoje, kur jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą ar paprastai gyvena, paslaugų teikėjas tą vietą nustato remdamasis paslaugas įsigyjančio asmens pateikta informacija ir tą informaciją patikrina taikydamas įprastas prekybos saugumo priemones, pavyzdžiui, susijusias su tapatybės ar mokėjimų patikrinimais.

▼M2

24 straipsnis

Jeigu paslaugos, kurioms taikoma Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa arba 58 ir 59 straipsniai, yra

▼M2

teikiamos neapmokestinamajam asmeniui, kuris yra įsisteigęs daugiau nei vienoje šalyje arba turi nuolatinę gyvenamąją vietą vienoje šalyje ir įprastą gyvenamąją vietą kitoje, pirmenybė teikiama:

a) neapmokestinamojo juridinio asmens atveju – šio reglamento 13a straipsnio a punkte nurodytai vietai, išskyrus atvejus, kai esama įrodymų, kad paslauga naudojamasi to straipsnio b punkte nurodytame padalinyje;

b) fizinio asmens atveju – vietai, kurioje jis paprastai gyvena, nebent yra įrodymų, kad paslauga naudojamasi jo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje.

3a poskirsnis

Prielaidos dėl paslaugas įsigyjančio asmens vietos

24a straipsnis

1. Taikant Direktyvos 2006/112/EB 44, 58 ir 59a straipsnius, jei telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų teikėjas tas paslaugas teikia tokioje vietoje kaip telefono būdelė, telefono kioskas, viešoji prieiga prie belaidžio interneto, interneto kavinė, restoranas arba viešbučio vestibiulis, kai paslaugą įsigyjantis asmuo turi fiziškai būti toje vietoje, kad tas teikėjas jam suteiktų paslaugą, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta, ar vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra toje vietoje ir joje paslaugos faktiškai gaunamos ir jomis naudojamasi.

2. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta vieta yra keleivius Bendrijoje vežančiame laive, orlaivyje arba traukinyje, vykstančiame pagal keleivių vežimo Bendrijoje maršrutą pagal Direktyvos 2006/112/EB 37 ir 57 straipsnius, vietos šalis yra keleivių vežimo maršruto pradžios šalis.

▼M3

24b straipsnis

Taikant Direktyvos 2006/112/EB 58 straipsnį, kai telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos teikiamos neapmokestinamajam asmeniui:

a) per jo fiksuotojo ryšio telefono liniją, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra fiksuotojo ryšio telefono linijos įdiegimo vieta;

b) per judriojo ryšio tinklus, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta, ar vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra šalyje, kurios judriojo ryšio telefono kodas yra nurodytas SIM kortelėje, naudotoje gaunant tas paslaugas;

c) kurioms reikalingas dekoderis ar panašus prietaisas arba dekodavimo kortelė, ir kai nenaudojama fiksuotojo ryšio telefono linija, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta ar vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra vieta,

▼M3

kurioje yra tas dekoderis ar panašus prietaisas, arba jeigu ji nežinoma, vieta, į kurią išsiųsta dekodavimo kortelė, skirta ten naudoti;

d) kitomis sąlygomis, nei nurodytos šio reglamento 24a straipsnyje ir šio straipsnio a, b ir c punktuose, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta arba vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra ta, kurią nustato teikėjas remdamasis šio reglamento 24f straipsnyje nurodytais dviem vienas kitam neprieštaraujančiais įrodymais.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos d punktui, jei paslaugų, kurias apmokestinamasis asmuo tame punkte nurodytomis sąlygomis teikia iš valstybėje narėje esančios verslo vietos ar nuolatinio padalinio, bendra vertė be PVM ir einamaisiais, ir praėjusiais kalendoriniais metais neviršija 100 000 EUR ar lygiavertės sumos nacionaline valiuta, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta arba vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra vieta, kurią nustato paslaugų teikėjas remdamasis vienu iš įrodymų, kuriuos pateikia paslaugų teikime dalyvaujantis asmuo, kuris nėra paslaugų teikėjas ar paslaugas įsigyjantis asmuo, ir kurie išvardyti 24f straipsnio a–e punktuose.

Jeigu kalendoriniais metais viršijama antroje pastraipoje nustatyta riba, ta pastraipa netaikoma nuo tada ir iki tol, kol vėl tenkinamos toje pastraipoje nustatytos sąlygos.

Atitinkama sumos nacionaline valiuta vertė apskaičiuojama taikant Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) 2017/2459 ([1]) priėmimo dieną Europos Centrinio Banko paskelbtą valiutos kursą.

▼M2

24c straipsnis

Taikant Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalį, kai transporto priemonės nuomos, išskyrus trumpalaikę nuomą, paslauga teikiama neapmokestinamajam asmeniui, daroma prielaida, kad paslaugas įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta arba vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra ta, kurią nustato teikėjas remdamasis šio reglamento 24e straipsnyje nurodytais dviem vienas kitam neprieštaraujančiais įrodymais.

3b poskirsnis

Prielaidų ginčijimas

24d straipsnis

1. Kai teikėjas teikia paslaugą išvardytą Direktyvos 2006/112/EB 58 straipsnyje, jis gali nuginčyti šio reglamento 24a straipsnyje arba 24b straipsnio a, b arba b punktuose nurodytą prielaidą, jeigu jis pateikia tris

([1]) 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/2459, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 348, 2017 12 29, p. 32.).

▼M2

vienas kitam neprieštaraujančius įrodymus, iš kurių matyti, kad paslaugą įsigyjančio asmens įsisteigimo vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta arba vieta, kurioje jis paprastai gyvena, yra kitur.

2. Mokesčių institucija gali nugin̄yti prielaidas, padarytas pagal 24a, 24b arba 24c straipsnį, jeigu yra teikėjo įvykdyto netinkamo naudojimo ar piktnaudžiavimo požymių.

3c poskirsnis

Paslaugas įsigyjančio asmens vietos nustatymo įrodymai ir prielaidų gin̄ijimas

24e straipsnis

Siekiant taikyti Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 2 dalyje numatytas taisykles ir vykdyti šio reglamento 24c straipsnyje nustatytus reikalavimus, kaip įrodymai visų pirma naudojami:

a) paslaugas įsigyjančio asmens sąskaitos siuntimo adresas;

b) banko duomenys, kaip antai vieta, kurioje yra mokėjimui naudojama banko sąskaita, ar to banko turimas paslaugas įsigyjančio asmens sąskaitos siuntimo adresas;

c) paslaugas įsigyjančio asmens išsinuomotos transporto priemonės registracijos duomenys, jeigu tą transporto priemonę būtina registruoti vietoje, kurioje ji naudojama, ar kita panaši informacija;

d) kita komerciškai svarbi informacija.

24f straipsnis

Taikant Direktyvos 2006/112/EB 58 straipsnyje numatytas taisykles ir vykdant šio reglamento 24b straipsnio d punkte arba 24d straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, kaip įrodymai visų pirma naudojami:

a) paslaugas įsigyjančio asmens sąskaitos siuntimo adresas;

b) paslaugas įsigyjančio asmens naudojamo prietaiso interneto protokolo (IP) adresas ar bet koks kitas geografinės vietos nustatymo būdas;

c) banko duomenys, kaip antai vieta, kurioje yra mokėjimui naudojama banko sąskaita, ar to banko turimas paslaugas įsigyjančio asmens sąskaitos siuntimo adresas;

d) tarptautinis judriojo ryšio abonento identifikatoriaus (IMSI) judriojo ryšio šalies kodas, saugomas abonento atpažinimo modulio (SIM) kortelėje, kurią naudoja paslaugas įsigyjantis asmuo;

▼M2

e) paslaugas įsigyjančio asmens fiksuotojo telefono ryšio linijos, kuria jam teikiama paslauga, vieta;

f) kita komerciškai svarbi informacija.

▼B

4 poskirsnis

Bendroji nuostata dėl įsigyjančio asmens statuso, veikimo pobūdžio ir vietos įvertinimo

25 straipsnis

Taikant taisykles dėl paslaugų teikimo vietos atsižvelgiama tik į apmokestinimo momentu buvusias aplinkybes. Jeigu nėra piktnaudžiaujama, bet koks vėlesnis gautos paslaugos paskirties pasikeitimas neturi įtakos paslaugų teikimo vietos nustatymui.

5 poskirsnis

Bendrosiomis taisyklėmis reglamentuojamų paslaugų teikimas

26 straipsnis

Sandoriui, pagal kurį asmuo perleidžia apmokestinamiesiems asmenims televizijos transliavimo teises rodyti futbolo rungtynes, taikomas Direktyvos 2006/112/EB 44 straipsnis.

27 straipsnis

Paslaugų teikimui, susijusiam su prašymo grąžinti PVM pateikimu ar su PVM sumų grąžinimu pagal 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyvą 2008/9/EB, nustatančią Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles ([1]), taikomas Direktyvos 2006/112/EB 44 straipsnis.

28 straipsnis

Paslaugų, teikiamų organizuojant laidotuves, jei jos sudaro vieną paslaugą, teikimas priklauso Direktyvos 2006/112/EB 44 ir 45 straipsnių taikymo sričiai.

29 straipsnis

Nedarant poveikio šio reglamento 41 straipsniui, tekstų vertimo paslaugų teikimas priklauso Direktyvos 2006/112/EB 44 ir 45 straipsnių taikymo sričiai.

([1]) OL L 44, 2008 2 20, p. 23.

▼B

6 poskirsnis

Tarpininkavimo paslaugų teikimas

30 straipsnis

Paslaugų, kurias teikia tarpininkai, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 46 straipsnyje, teikimas apima tarpininkų, kurie veikia teikiamos paslaugos gavėjo vardu ir jo naudai, paslaugas bei paslaugas, kurias teikia tarpininkai, veikiantys teikiamų paslaugų teikėjo vardu ir jo naudai.

31 straipsnis

Paslaugoms, kurias teikia tarpininkai, veikdami kito asmens vardu ir jo naudai, ir kurios yra tarpininkavimas teikiant apgyvendinimo paslaugas viešbučių sektoriuje arba sektoriuose, kurių funkcija panaši, taikomas:

a) Direktyvos 2006/112/EB 44 straipsnis, jeigu jos teikiamos apmokestinamajam asmeniui, veikiančiam kaip toks, arba apmokestinamuoju asmeniu laikomam neapmokestinamajam juridiniam asmeniui;

b) Direktyvos 2006/112/EB 46 straipsnis, jeigu jos teikiamos neapmokestinamajam asmeniui.

▼M2

6a poskirsnis

Su nekilnojamuoju turtu susijusių paslaugų teikimas

31a straipsnis

1. Su nekilnojamuoju turtu susijusios paslaugos, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 47 straipsnyje, yra tik tos paslaugos, kurios yra pakankamai tiesiogiai susijusios su tuo turtu. Laikoma, kad paslaugos yra pakankamai tiesiogiai susijusios su nekilnojamuoju turtu šiais atvejais:

a) kai jos susijusios su nekilnojamuoju turtu, tas turtas yra paslaugos sudedamoji dalis ir yra būtinas ir esminis teikiamos paslaugos elementas;

b) kai jos teikiamos arba skirtos nekilnojamajam turtui ir jomis siekiama teisiškai arba fiziškai pakeisti tą turtą.

2. 1 dalis visų pirma taikoma:

a) konkrečiam žemės plotui skirtų pastatų ar pastatų dalių planų rengimui, nesvarbu ar pastatas pastatomas, ar ne;

b) priežiūros statybos vietoje ar apsaugos paslaugų teikimui;

c) pastato statybai ant žemės, taip pat su pastatu arba pastato dalimis susijusiems statybos ir griovimo darbams;

▼M2

d) stacionarių konstrukcijų statybai ant žemės, taip pat su stacionariomis konstrukcijomis, kaip antai dujų, vandens, nuotekų ir pan. vamzdynų sistemomis, susijusiems statybos ir griovimo darbams;

e) su žeme susijusiems darbams, įskaitant žemės ūkio paslaugas, pavyzdžiui, žemės dirbimą, apsėjimą, drėkinimą ir tręšimą;

f) nekilnojamojo turto rizikos ir vientisumo tikrinimui ir vertinimui;

g) nekilnojamojo turto vertės nustatymui, be kita ko, kai tokia paslauga reikalinga draudimo tikslais siekiant nustatyti turto, kaip užstato už paskolą, vertę arba įvertinti riziką ir žalą kilus ginčams;

h) nekilnojamojo turto, išskyrus nurodytąjį 3 dalies c punkte, nuomai, įskaitant prekių saugojimą konkrečioje turto dalyje, kuri skirta išimtinai paslaugas įsigyjančiam asmeniui naudoti;

i) apgyvendinimo paslaugų teikimui viešbučiuose ar panašią veiklą vykdančiose sektoriuose, pavyzdžiui, poilsiavietėse ar stovyklauti įrengtose vietose, įskaitant teisę apsistoti konkrečioje vietoje dėl pakaitinio naudojimosi teisų pasikeitimo ir pan.;

j) teisių, išskyrus nurodytąsias h ir i punktuose, naudoti visą nekilnojamąjį turtą arba jo dalis suteikimui ar perleidimui, įskaitant leidimą naudoti turto dalį, kaip antai, žvejybos ir medžioklės teisių suteikimą, galimybę patekti į oro uosto laukiamąsias sales arba naudotis infrastruktūra, už kurią imamas mokestis, pavyzdžiui, tiltu arba tuneliu;

k) pastato arba pastato dalių priežiūrai, renovacijai ir remontui, įskaitant tokius darbus kaip valymas, plytelių klojimas, tapetavimas ir parketo klojimas;

l) stacionarių konstrukcijų, kaip antai dujų, vandens, nuotekų ir pan. vamzdynų sistemų, priežiūrai, renovacijai ir remontui;

m) mašinų ar įrenginių instaliavimui ar surinkimui, kai instaliuoti ar surinkti jie laikomi nekilnojamuoju turtu;

n) mašinų ar įrenginių priežiūrai ir remontui, tikrinimui ir priežiūrai, jeigu tos mašinos ar įrenginiai laikomi nekilnojamuoju turtu;

o) turto valdymui, susijusiam su turto savininko arba jo naudai vykdomu komercinės, pramoninės ar gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto eksploatavimu, išskyrus investicijų į nekilnojamąjį turtą, portfelio valdymą, nurodytą 3 dalies g punkte;

p) tarpininkavimui, susijusiam su nekilnojamojo turto pardavimu arba nuoma ir tam tikrų teisių į nekilnojamąjį turtą arba daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą (laikomą arba nelaikomą materialiuoju turtu) nustatymu arba perleidimu, išskyrus 3 dalies d punkte nurodytą tarpininkavimą;

▼**M2**

q) teisinėms paslaugoms, susijusioms su nuosavybės teisės į nekilnojamąjį turtą perleidimu, tam tikrų teisių į nekilnojamąjį turtą arba daiktinių teisių į nekilnojamąjį turtą (laikomą arba nelaikomą materialiuoju turtu) nustatymu ar perleidimu, kaip antai notaro darbas arba nekilnojamojo turto pardavimo arba pirkimo sutarčių rengimu, net jei pagrindinis sandoris, kuriuo teisiškai pakeičiamas turtas, nėra įvykdomas.

3. 1 dalis netaikoma:

a) konkrečiam žemės plotui neskirtų pastatų ar pastatų dalių planų rengimui;

b) prekių saugojimui nekilnojamame turte, jeigu nei viena konkreti nekilnojamojo turto dalis nėra skirta paslaugas įsigyjančiam asmeniui išimtinai naudoti;

c) reklamos teikimui, net jai tai susiję su nekilnojamojo turto naudojimu;

d) tarpininkavimui teikiant apgyvendinimo paslaugas viešbučiuose ar kitose panašią veiklą vykdančiose įstaigose, pavyzdžiui, poilsiavietėse ar stovyklauti įrengtose vietose, jeigu tarpininkas veikia kito asmens vardu ir jo naudai;

e) vietos stendui suteikimui mugėje ar parodoje kartu su kitomis susijusiomis paslaugomis, kad mugės ar parodos dalyvis galėtų rodyti savo eksponatus, pavyzdžiui, stendo dizainui, eksponuotų pervežimui ir saugojimui, aprūpinimui mašinomis, laidų tiesimui, draudimui ir reklamai;

f) mašinų ar įrenginių instaliavimui ar surinkimui, priežiūrai ir remontui, tikrinimui ar priežiūrai, jeigu tos mašinos ar įrenginiai nėra arba netampa nekilnojamojo turto dalimi;

g) investicijų į nekilnojamąjį turtą portfelio valdymui;

h) teisinėms paslaugoms, išskyrus nurodytąsias 2 dalies q punkte, susijusioms su sutartimis, įskaitant konsultacijas dėl sutarties sąlygų, kaip perleisti nekilnojamąjį turtą arba užtikrinti tokios sutarties vykdymą arba įrodyti tokios sutarties buvimą, kai tokios paslaugos nėra susijusios su nuosavybės teisės į nekilnojamąjį turtą perleidimu.

31b straipsnis

Kai paslaugas įsigyjančiam asmeniui suteikiama įranga, kad jis atliktų darbus, susijusius su nekilnojamuoju turtu, toks sandoris yra paslaugų, susijusių su nekilnojamuoju turtu teikimas, tik jeigu teikėjas prisiima atsakomybę už darbų atlikimą.

Laikoma, kad teikėjas, kuris aprūpina paslaugas įsigyjantį asmenį įranga ir jai eksploatuoti reikalingais darbuotojais, kad šis atliktų darbus, prisiėmė atsakomybę už tų darbų atlikimą. Prielaida, kad teikėjas yra atsakingas už darbų atlikimą gali būti nuginčyta bet kuriais susijusiais faktiniais ar teisiniais įrodymais.

▼M2

31c straipsnis

Siekiant nustatyti telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų, kurias apmokestinamasis asmuo savo vardu teikia kartu su apgyvendinimu viešbučiuose ar kitose panašią veiklą vykdančiose įstaigose, pavyzdžiui, poilsiavietėse ar stovyklauti įrengtose vietose, teikimo vietą, laikoma, kad šios paslaugos teikiamos tose vietose.

▼B

7 poskirsnis

Kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ir panašių paslaugų teikimas

32 straipsnis

1. Paslaugos, kuriomis suteikiama galimybė patekti į kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašius renginius, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 53 straipsnyje, apima paslaugų, kurių pagrindinė savybė – suteikti teisę patekti į renginį mainais už bilietą arba apmokėjus, įskaitant apmokėjimą įsigyjant abonementą arba mokant reguliarią įmoką, teikimą.

2. 1 dalis taikoma visų pirma:

a) teisei patekti į pramoginius renginius, teatro spektaklius, cirko pasirodymus, muges, pramogų parkus, koncertus, parodas ir kitus panašius kultūros renginius;

b) teisei patekti į sporto renginius, pavyzdžiui, rungtynes arba varžybas;

c) teisei patekti į švietimo ir mokslo renginius, pavyzdžiui, konferencijas ir seminarus.

3. 1 dalis netaikoma infrastruktūros, pavyzdžiui, gimnastikos salių ir pan., naudojimui už mokestį.

33 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB 53 straipsnyje nurodytos papildomos paslaugos apima paslaugas, tiesiogiai susijusias su įėjimu į kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašius renginius, kurios renginyje dalyvaujančiam asmeniui teikiamos atskirai už atlygį.

Tokios papildomos paslaugos apima visų pirma naudojimąsi rūbine ar sanitarijos įranga, tačiau neapima vien su bilietų pardavimu susijusių tarpininkavimo paslaugų.

▼M2

33a straipsnis

Bilietų į kultūros, meno, sporto, mokslo, švietimo, pramogų ar panašius renginius teikimui, kurį savo vardu, tačiau organizatoriaus naudai vykdo tarpininkas arba savo naudai vykdo apmokestinamas asmuo, kuris nėra organizatorius, taikomas Direktyvos 2006/112/EB 53 straipsnis ir 54 straipsnio 1 dalis.

▼B

8 poskirsnis

Pagalbinių transporto paslaugų teikimas ir kilnojamojo turto vertinimas bei aptarnavimas

34 straipsnis

Paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui, kai apmokestinamasis asmuo vien tik surenka įvairias įrenginio dalis, kurias visas jam pateikė jo klientas, vieta nustatoma pagal Direktyvos 2006/112/EB 54 straipsnį, išskyrus atvejus, kai surenkamos prekės tampa nekilnojamojo turto dalimi.

9 poskirsnis

Maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų teikimas transporto priemonėse

35 straipsnis

Keleivių vežimo Bendrijoje maršruto dalis, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112EB 57 straipsnyje, nustatoma pagal transporto priemonės kelionę, o ne pagal kiekvieno keleivio kelionę.

36 straipsnis

Kai maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugos yra teikiamos keleivių vežimo Bendrijoje maršruto dalyje, tų paslaugų teikimui taikomas Direktyvos 2006/112/EB 57 straipsnis.

Kai maitinimo bei aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugos yra teikiamos ne keleivių vežimo Bendrijoje maršruto dalyje, tačiau valstybės narės arba trečiosios šalies teritorijoje, tų paslaugų teikimui taikomas tos direktyvos 55 straipsnis.

37 straipsnis

Visos maitinimo paslaugos arba aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugos, teikiamos Bendrijoje, iš dalies – keleivių vežimo Bendrijoje maršruto dalyje, iš dalies – valstybės narės teritorijoje, tačiau ne keleivių vežimo Bendrijoje maršruto dalyje, teikimo vieta nustatoma pagal teikimo vietos nustatymo taisykles, taikytinas maitinimo paslaugos arba aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugos teikimo pradžioje.

▼B

10 poskirsnis

Transporto priemonių nuoma

38 straipsnis

1. Transporto priemonės, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnyje ir 59 straipsnio pirmos pastraipos g punkte, apima motorines ir nemotorines transporto priemones, taip pat kitą įrangą ir įtaisus, skirtus žmonėms ar daiktams vežti iš vienos vietos į kitą, kuriuos galima tempti, traukti arba stumti transporto priemonėmis, paprastai suprojektuotus taip, kad galėtų vežti, ir iš tikrųjų galinčius tai daryti.

2. 1 dalyje nurodytos transporto priemonės visų pirma yra šios:

a) sausumos transporto priemonės, pavyzdžiui, automobiliai, motociklai, dviračiai, triračiai, ir priekabiniai nameliai;

b) priekabos ir puspriekabės;

c) geležinkelių vagonai;

d) laivai;

e) orlaiviai;

f) specialiai ligoniams ar sužeistiesiems vežti pritaikytos transporto priemonės;

g) žemės ūkio traktoriai ir kitos žemės ūkio transporto priemonės;

h) mechaniškai arba elektra varomi neįgaliųjų vežimėliai.

3. 1 dalyje nurodytomis transporto priemonėmis nelaikomos visam laikui imobilizuotos transporto priemonės ir konteineriai.

39 straipsnis

1. Taikant Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnį, transporto priemonės, kuri yra nuomos objektas, nepertraukiamo valdymo ar naudojimo trukmė nustatoma remiantis susijusių šalių sutartimi.

Sutartimi remiamasi kaip prielaida, kuri gali būti paneigta bet kokiais faktiniais ir teisiniais įrodymais, kuriais siekiama nustatyti faktinę nepertraukiamo valdymo ar naudojimo trukmę.

Jeigu sutartyje nurodyta trumpalaikės nuomos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnyje, trukmė viršijama dėl *force majeure* priežasčių, tai neturi įtakos nustatant transporto priemonės nepertraukiamo valdymo ar naudojimo trukmę.

2. Jeigu tos pačios šalys vieną po kitos sudaro sutartis dėl tos pačios transporto priemonės nuomos, trukmė – tai transporto priemonės nepertraukiamo valdymo ar naudojimo trukmė pagal visas tas sutartis.

Taikant pirmą pastraipą sutartis ir jos pratęsimai laikomi viena po kitos sudarytomis sutartimis.

▼B

Tačiau trumpalaikės nuomos sutarties arba sutarčių, sudarytų prieš sutartį, kuri laikoma ilgalaike, trukmė neginčijama, jeigu nėra piktnaudžiaujama.

3. Jeigu nėra piktnaudžiaujama, taikant 2 dalį vėlesnės viena po kitos sudaromos sutartys tarp tų pačių šalių dėl skirtingų transporto priemonių nelaikomos viena po kitos sudarytomis sutartimis.

40 straipsnis

Vieta, kurioje transporto priemonė yra faktiškai perduodama klientui, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 56 straipsnio 1 dalyje, laikoma ta vieta, kurioje klientas arba jo vardu veikianti trečioji šalis ją fiziškai perima.

11 poskirsnis

Paslaugų teikimas neapmokestinamiesiems asmenims už Bendrijos ribų

41 straipsnis

Tekstų vertimo paslaugų, kurios teikiamos ne Bendrijoje įsisteigusiam neapmokestinamajam asmeniui, teikimui taikomas Direktyvos 2006/112/EB 59 straipsnio pirmos pastraipos c punktas.

VI SKYRIUS

APMOKESTINAMOJI VERTĖ

(DIREKTYVOS 2006/112/EB VII ANTRAŠTINĖ DALIS)

42 straipsnis

Kai prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas reikalauja, kad tuo atveju, jei atsiskaitoma kreditine arba debetine kortele, klientas dalį sumos sumokėtų jam arba kitai įmonei ir kai bendrai kliento mokėtinai kainai mokėjimo būdas įtakos neturi, ta suma taip pat sudaro prekių tiekimo arba paslaugų teikimo apmokestinamosios vertės dalį pagal Direktyvos 2006/112/EB 73–80 straipsnius.

VII SKYRIUS

TARIFAI

43 straipsnis

Apgyvendinimas per atostogas, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB III priedo 12 punkte, apima palapinių, priekabinių namelių arba kilnojamųjų namelių, įrengtų stovyklauti skirtose vietose ir naudojamų apgyvendinimui, nuomą.

▼B

VIII SKYRIUS

NEAPMOKESTINIMAS PVM

1 SKIRSNIS

Tam tikros su visuomenės interesais susijusios veiklos neapmokestinimas PVM

(Direktyvos 2006/112/EB 132, 133 ir 134 straipsniai)

44 straipsnis

Profesinio mokymo arba perkvalifikavimo paslaugos, teikiamos Direktyvos 2006/112/EB 132 straipsnio 1 dalies i punkte nustatytomis sąlygomis, apima mokymą, tiesiogiai susijusį su amatu arba profesija, taip pat mokymą, skirtą profesinėms žinioms įgyti arba atnaujinti. Profesinio mokymo arba perkvalifikavimo kurso trukmė neturi jokios įtakos šiam tikslui.

2 SKIRSNIS

Kita PVM neapmokestinama veikla

(Direktyvos 2006/112/EB 135, 136 ir 137 straipsniai)

45 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB 135 straipsnio 1 dalies e punkte numatytas neapmokestinimas PVM netaikomas platininėms monetoms.

3 SKIRSNIS

Importo neapmokestinimas PVM

(Direktyvos 2006/112/EB 143, 144 ir 145 straipsniai)

46 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB 144 straipsnyje numatytas neapmokestinimas PVM taikomas transporto paslaugoms, susijusioms su kilnojamojo turto importu keičiant gyvenamąją vietą.

4 SKIRSNIS

Eksporto neapmokestinimas PVM

(Direktyvos 2006/112/EB 146 ir 147 straipsniai)

47 straipsnis

Asmeniniam naudojimui skirtos transporto priemonės, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 146 straipsnio 1 dalies b punkte, apima transporto priemones, kurias nekomerciniais tikslais naudoja asmenys, kiti nei fiziniai asmenys, pavyzdžiui, viešosios teisės subjektai, kaip apibrėžta tos direktyvos 13 straipsnyje, ir asociacijos.

▼B

48 straipsnis

Siekiant nustatyti, ar, kaip prekių, gabenamų keleivių asmeniniame bagaže, neapmokestinimo sąlyga, buvo viršyta riba, kurią pagal Direktyvos 2006/112/EB 147 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c punktą nustatė valstybė narė, remiamasi sąskaitoje faktūroje nurodyta verte. Kelių prekių bendrą vertę galima naudoti tik tais atvejais, jei minėtos prekės yra nurodytos toje pačioje sąskaitoje faktūroje, kurią tas pats prekes tiekiantis apmokestinamasis asmuo išrašė tam pačiam klientui.

5 SKIRSNIS

Tam tikrų eksportu laikomų sandorių neapmokestinimas PVM

(Direktyvos 2006/112/EB 151 ir 152 straipsniai)

49 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB 151 straipsnyje numatytas neapmokestinimas PVM taip pat taikomas elektroninėms paslaugoms, kai jas teikia apmokestinamasis asmuo, kuriam taikoma tos direktyvos 357–369 straipsniuose numatyta speciali schema, skirta elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms.

50 straipsnis

1. Kad organizacija, steigiama kaip Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros konsorciumas (ERIC), kaip nurodyta 2009 m. birželio 25 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 723/2009 dėl Europos mokslinių tyrimų infrastruktūros konsorciumo (ERIC) Bendrijos teisinio pagrindo ([1]), taikant Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 1 dalies g punktą ir 151 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktą galėtų būti pripažinta tarptautine įstaiga, ji turi atitikti visas šias sąlygas:

a) ji turi atskiro juridinio asmens statusą ir visišką teisinį veiksnumą;

b) ji yra įsteigta ir jos veikla reglamentuojama pagal Europos Sąjungos teisę;

c) jos nariais gali būti valstybės narės ir, jei tinkama, trečiosios šalys bei tarpvyriausybinės organizacijos, bet ne privatūs subjektai;

d) ji bendrai siekia konkrečių ir teisėtų tikslų, kurių pobūdis iš esmės yra neekonominis.

2. Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio 1 dalies g punkte ir 151 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte numatytas neapmokestinimas PVM taikomas 1 dalyje nurodytai ERIC, kai priimančioji valstybė narė ją pripažįsta tarptautine įstaiga.

([1]) OL L 206, 2009 8 8, p. 1.

▼B

Tokio neapmokestinimo apribojimai ir sąlygos nustatomi ERIC narių susitarimu vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 723/2009 5 straipsnio 1 dalies d punktu. Tais atvejais, kai prekės neišsiunčiamos ar neišgabenamos iš valstybės narės, kurioje jos tiekiamos, ir paslaugų teikimo atveju neapmokestinimas gali būti taikomas naudojant PVM grąžinimo procedūrą pagal Direktyvos 2006/112/EB 151 straipsnio 2 dalį.

51 straipsnis

1. Jeigu prekių ar paslaugų gavėjas yra įsisteigęs Bendrijoje, tačiau ne toje valstybėje narėje, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, šio reglamento II priede numatytu atleidimo nuo PVM ir (arba) akcizų sertifikatu, atsižvelgiant į to sertifikato priede pateiktas aiškinamąsias pastabas, patvirtinama, kad sandoris gali būti neapmokestinamas pagal Direktyvos 2006/112/EB 151 straipsnį.

Naudodama šį sertifikatą, valstybė narė, kurioje yra įsisteigęs prekių ar paslaugų gavėjas, gali nuspręsti, ar naudoti bendrą atleidimo nuo PVM ir akcizų sertifikatą, ar du atskirus sertifikatus.

2. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos 1 dalyje nurodytą sertifikatą patvirtina antspaudu. Tačiau jei tos prekės ar paslaugos yra skirtos oficialiam vartojimui, valstybės narės gali jų pačių nustatytomis sąlygomis atleisti prekių ar paslaugų gavėją nuo reikalavimo, kad sertifikatas būtų patvirtintas antspaudu. Piktnaudžiavimo atveju šis atleidimas gali būti atšauktas.

Valstybės narės Komisijai praneša paskirtą kontaktinį punktą, nurodantį tarnybas, kurioms pavesta antspaudu tvirtinti sertifikatus, ir atvejus, kuriais jos netaiko sertifikato tvirtinimo antspaudu reikalavimo. Komisija praneša kitoms valstybėms narėms iš kitų valstybių narių gautą informaciją.

3. Jeigu valstybė narė, kurioje tiekiamos prekės ar teikiamos paslaugos, taiko tiesioginį atleidimą nuo mokesčio, prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas iš prekių ar paslaugų gavėjo turi gauti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sertifikatą ir įtraukti jį į savo apskaitos dokumentus. Jeigu nuo mokesčio atleidžiama taikant PVM grąžinimo procedūrą pagal Direktyvos 2006/112/EB 151 straipsnio 2 dalį, sertifikatas pridedamas prie atitinkamai valstybei narei pateikiamo mokesčio grąžinimo prašymo.

▼B

IX SKYRIUS

ATSKAITA

(DIREKTYVOS 2006/112/EB X ANTRAŠTINĖ DALIS)

52 straipsnis

Jei importo valstybė narė įdiegė elektroninę sistemą muitinės formalumams atlikti, importo dokumentas, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 178 straipsnio e punkte, apima tokių dokumentų elektronines versijas, jei galima patikrinti, kaip įgyvendinama teisė į atskaitą.

X SKYRIUS

APMOKESTINAMŲJŲ ASMENŲ IR TAM TIKRŲ NEAPMOKESTINAMŲJŲ ASMENŲ PRIEVOLĖS

(DIREKTYVOS 2006/112/EB XI ANTRAŠTINĖ DALIS)

1 SKIRSNIS

Asmenys, kuriems tenka prievolė sumokėti PVM mokesčių institucijoms

(Direktyvos 2006/112/EB 192a–205 straipsniai)

53 straipsnis

1. Taikant Direktyvos 2006/112/EB 192a straipsnį atsižvelgiama tik į apmokestinamojo asmens nuolatinį padalinį, kai jis apibūdinamas kaip pakankamai nuolatinis ir turintis tinkamą žmogiškųjų ir techninių išteklių struktūrą, kad jis galėtų vykdyti prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kuriame jis dalyvauja.

2. Jeigu apmokestinamasis asmuo turi nuolatinį padalinį valstybės narės, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM, teritorijoje, laikoma, kad šis padalinys nedalyvauja tiekiant prekes ar teikiant paslaugas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 192a straipsnio b punkte, išskyrus tuos atvejus, kai tas apmokestinamasis asmuo naudoja to nuolatinio padalinio techninius ir žmogiškuosius išteklius sandoriams, kurie yra tų apmokestinamųjų prekių teikimo ar apmokestinamųjų paslaugų teikimo toje valstybėje narėje neatsiejama dalis, vykdyti prieš tą prekių tiekimą ar paslaugų teikimą arbą jo metu.

Jei nuolatinio padalinio ištekliai naudojami tik pagalbinėms administracinėms užduotims atlikti, kaip antai apskaitai tvarkyti, sąskaitoms faktūroms išrašyti ir skoliniams reikalavimams tenkinti, nelaikoma, kad jie naudojami tiekiant prekes ar teikiant paslaugas.

Tačiau jeigu sąskaita faktūra išrašoma su nuolatinio padalinio valstybės narės suteiktu PVM mokėtojo kodu, laikoma, kad tas nuolatinis padalinys dalyvavo tiekiant prekes ar teikiant paslaugas toje valstybėje narėje, nebent yra kitokių įrodymų.

54 straipsnis

Jeigu apmokestinamasis asmuo savo verslo vietą įsteigė valstybės narės, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM, teritorijoje, Direktyvos

▼B

2006/112/EB 192a straipsnis netaikomas nepriklausomai nuo to, ar ta verslo vieta dalyvauja jam toje valstybėje narėje tiekiant prekes ar teikiant paslaugas.

2 SKIRSNIS

Įvairios nuostatos

(Direktyvos 2006/112/EB 272 ir 273 straipsniai)

55 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB 262 straipsnyje nurodytų sandorių atveju iš apmokestinamųjų asmenų, kuriems buvo suteiktas PVM mokėtojo kodas pagal minėtos direktyvos 214 straipsnį, ir neapmokestinamųjų juridinių asmenų, įregistruotų PVM mokėtojais, kai jie veikia kaip tokie, reikalaujama nedelsiant savo prekių tiekėjams ar paslaugų teikėjams pranešti savo PVM mokėtojo kodą.

Iš Direktyvos 2006/112/EB 3 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų apmokestinamųjų asmenų, turinčių teisę į jų prekių įsigijimo Bendrijos viduje neapmokestinimą pagal šio reglamento 4 straipsnio pirmą pastraipą, nereikalaujama pranešti savo PVM mokėtojo kodo savo prekių tiekėjams, kai jiems PVM mokėtojo kodas suteiktas pagal tos direktyvos 214 straipsnio 1 dalies d arba e punktą.

XI SKYRIUS

SPECIALIOS SCHEMOS

1 SKIRSNIS

Investiciniam auksui skirta speciali schema

(Direktyvos 2006/112/EB 344–356 straipsniai)

56 straipsnis

Tauriųjų metalų rinkose pripažįstami svoriai, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 344 straipsnio 1 dalies l punkte, apima bent jau šio reglamento III priede išvardytus prekyboje naudojamus vienetus ir svorius.

57 straipsnis

Sudarant Direktyvos 2006/112/EB 345 straipsnyje nurodytą aukso monetų sąrašą, „kaina“ ir „atviros rinkos vertė“, kaip nurodyta tos direktyvos 344 straipsnio 1 dalies 2 punkte, yra kaina ir atviros rinkos vertė kiekvienų metų balandžio 1 d. Jeigu balandžio 1 d. nėra ta diena, kurią šios vertės nustatomos, naudojamos sekančią dieną po tos dienos nustatytos vertės.

▼M1

2 SKIRSNIS

Specialios schemos neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, teikiantiems telekomunikacijų, transliavimo ar elektronines paslaugas neapmokestinamiesiems asmenims (direktyvos 2006/112/EB 358–369k straipsniai)

1 poskirsnis

Terminų apibrėžtys

57a straipsnis

Šiame skirsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. schema Sąjungoje neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims – Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriaus 2 skirsnyje numatyta speciali schema, taikoma telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėms paslaugoms, kurias teikia Bendrijoje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys;

2. schema Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims – Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje numatyta speciali schema, taikoma telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėms paslaugoms, kurias teikia Bendrijoje įsisteigę, bet vartojimo valstybėje narėje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys;

3. speciali schema – schema Sąjungoje neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims ir (arba) schema Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, priklausomai nuo konteksto;

4. apmokestinamasis asmuo – Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 358a straipsnio 1 punkte, arba vartojimo valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, kaip apibrėžta tos direktyvos 369a straipsnio pirmos pastraipos 1 punkte.

2 poskirsnis

Schemos sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims taikymas

57b straipsnis

Jei apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi schema Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, yra įsteigęs savo verslą Bendrijoje, valstybė narė, kurioje įsteigtas verslas, yra registravimosi valstybė narė.

Jei apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi schema Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, yra įsteigęs savo verslą už Bendrijos ribų, tačiau turi daugiau nei vieną nuolatinį padalinį Bendrijoje, jis gali pasirinkti bet kurią valstybę narę, kurioje jis turi nuolatinį padalinį, kaip registravimosi valstybę narę pagal Direktyvos 2006/112/EB 369a straipsnio antrą pastraipą.

▼M1

3 poskirsnis

Schemos sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims taikymo sritis

57c straipsnis

Schema Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims netaikoma telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėms paslaugoms, teikiamoms valstybėje narėje, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinį padalinį. Tų paslaugų teikimas deklaruojamas kompetentingoms tos valstybės narės mokesčių institucijoms PVM deklaracijoje, kaip numatyta pagal Direktyvos 2006/112/EB 250 straipsnį.

4 poskirsnis

Registravimasis

57d straipsnis

Kai apmokestinamasis asmuo praneša registravimosi valstybei narei, kad jis ketina naudotis viena iš specialių schemų, ta speciali schema taikoma nuo pirmos paskesnio kalendorinio ketvirčio dienos.

Vis dėlto, jei paslaugos, kurioms taikytina ta speciali schema, pirmą kartą suteikiamos anksčiau nei pirmoje pastraipoje nurodytą dieną, speciali schema taikoma nuo to pirmo paslaugų suteikimo dienos, su sąlyga, kad apmokestinamasis asmuo informuoja registravimosi valstybę narę apie savo veiklos, kuriai taikytina schema, pradžią ne vėliau kaip dešimtą kito mėnesio po to pirmojo paslaugų suteikimo mėnesio dieną.

57e straipsnis

Registravimosi valstybė narė įregistruoja apmokestinamąjį asmenį, kuris naudojasi schema Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, suteikdama jam PVM mokėtojo kodą, kaip nurodyta Direktyvos 2006/112/EB 214 ir 215 straipsniuose.

57f straipsnis

1. Jei apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi schema Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, nebeatitinka apibrėžimo sąlygų, nustatytų Direktyvos 2006/112/EB 369a straipsnio pirmos pastraipos 2 punkte, valstybė narė, kurioje jis yra įregistruotas, nustoja būti registravimosi valstybė narė. Jei tas apmokestinamasis asmuo tebeatitinka sąlygas, kurių reikia siekiant naudotis ta specialia schema, tam, kad galėtų toliau naudotis ta schema, nauja registravimosi valstybe nare jis nurodo valstybę narę, kurioje yra įsteigęs savo verslą, arba, jei nėra įsteigęs verslo Bendrijoje, – valstybę narę, kurioje turi nuolatinį padalinį.

2. Kai registravimosi valstybė narė pakeičiama pagal 1 dalį, tas pakeitimas taikomas nuo tos dienos, kurią apmokestinamasis asmuo nustoja turėti verslo vietą arba nuolatinį padalinį valstybėje narėje, kuri anksčiau buvo nurodyta registravimosi valstybe nare.

▼M1

57g straipsnis

Apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi specialia schema, gali nutraukti naudojimąsi ta specialia schema, nepriklausomai nuo to, ar jis toliau teikia paslaugas, kurioms gali būti taikoma ta speciali schema. Apmokestinamasis asmuo registravimosi valstybę narę informuoja likus ne mažiau nei 15 dienų iki kalendorinio ketvirčio, ankstesnio nei tas, kurį jis ketina nutraukti naudojimąsi schema, pabaigos. Nutraukimas įsigalioja pirmą paskesnio kalendorinio ketvirčio dieną.

PVM prievolės, susijusios su telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninėmis paslaugomis ir atsiradusios po naudojimosi nutraukimo įsigaliojimo dienos, įvykdomos tiesiogiai atitinkamos vartojimo valstybės narės mokesčių institucijoms.

Jei apmokestinamasis asmuo nutraukia naudojimąsi specialia schema pagal pirmą pastraipą, jam nebeleidžiama naudotis ta schema jokioje valstybėje narėje dvejus kalendorinius ketvirčius nuo naudojimosi nutraukimo dienos.

5 poskirsnis

Atskaitomybės prievolės

57h straipsnis

1. Apmokestinamasis asmuo ne vėliau kaip paskesnio mėnesio dešimtą dieną elektroninėmis priemonėmis praneša registravimosi valstybei narei apie:

— savo veiklos, kuriai taikoma speciali schema, nutraukimą,

— savo veiklos, kuriai taikoma speciali schema, pakeitimą taip, kad jis nebeatitinka sąlygų, kurios būtinos siekiant naudotis ta specialia schema, ir

— bet kokius registravimosi valstybei narei anksčiau pateiktos informacijos pasikeitimus.

2. Kai registravimosi valstybė narė pakeičiama pagal 57f straipsnį, apmokestinamasis asmuo informuoja abi atitinkamas valstybes nares apie pakeitimą ne vėliau kaip dešimtą kito mėnesio po įsisteigimo vietos pakeitimo dieną. Jis naujajai registravimosi valstybei narei pateikia registracijos duomenis, kuriuos būtina pateikti, kai apmokestinamasis asmuo pirmą kartą naudojasi specialia schema.

6 poskirsnis

Pašalinimas iš schemos

58 straipsnis

Jei bent vienas iš Direktyvos 2006/112/EB 363 arba 369e straipsnyje nustatytų pašalinimo iš schemos kriterijų taikomas apmokestinamajam

▼M1

asmeniui, kuris naudojasi viena iš specialių schemų, registravimosi valstybė narė pašalina tą apmokestinamąjį asmenį iš tos schemos.

Tik registravimosi valstybė narė gali pašalinti apmokestinamąjį asmenį iš vienos iš specialių schemų.

Savo sprendimą dėl pašalinimo iš schemos registravimosi valstybė narė grindžia bet kokia turima informacija, įskaitant bet kurios kitos valstybės narės suteiktą informaciją.

Pašalinimas iš schemos įsigalioja nuo pirmos kito kalendorinio ketvirčio po to, kai apmokestinamajam asmeniui elektroninėmis priemonėmis nusiunčiamas sprendimas dėl pašalinimo iš schemos, dienos.

Tačiau kai pašalinama iš schemos dėl verslo ar nuolatinio padalinio vietos pakeitimo, pašalinimas iš schemos įsigalioja nuo to pakeitimo dienos.

58a straipsnis

Laikoma, kad apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi viena iš specialių schemų ir kuris aštuonis kalendorinius ketvirčius iš eilės jokioje vartojimo valstybėje narėje neteikė paslaugų, kurioms taikoma ta schema, nutraukė apmokestinamą veiklą, kaip apibrėžta atitinkamai Direktyvos 2006/112/EB 363 straipsnio b punkte arba 369e straipsnio b punkte. Šis nutraukimas neužkerta kelio naudotis specialia schema jam vėl pradėjus vykdyti veiklą, kuriai taikoma bet kuri iš schemų.

58b straipsnis

1. Jei apmokestinamasis asmuo pašalinamas iš vienos iš specialių schemų dėl to, kad jis nuolat nesilaiko su ta schema susijusių taisyklių, tam apmokestinamajam asmeniui nebeleidžiama naudotis nė viena iš schemų jokioje valstybėje narėje aštuonis kalendorinius ketvirčius po kalendorinio ketvirčio, kurį apmokestinamasis asmuo buvo pašalintas iš schemos.

2. Apmokestinamasis asmuo laikomas nuolat nesilaikančiu su viena iš specialių schemų susijusių taisyklių, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 363 straipsnio d punkte arba 369e straipsnio d punkte, bent šiais atvejais:

a) jei registravimosi valstybė narė jam pateikė priminimus pagal 60a straipsnį dėl trijų iš karto prieš tai einančių kalendorinių ketvirčių ir PVM deklaracija nebuvo pateikta už kiekvieną iš tų kalendorinių ketvirčių per dešimt dienų po priminimo pateikimo;

b) jei registravimosi valstybė narė jam pateikė priminimus pagal 63a straipsnį dėl trijų iš karto prieš tai einančių kalendorinių ketvirčių ir jis nesumokėjo visos deklaruotos PVM sumos už kiekvieną iš tų kalendorinių ketvirčių per dešimt dienų po priminimo nusiuntimo, išskyrus atvejus, kai likusi nesumokėta suma už kiekvieną kalendorinį ketvirtį yra mažesnė kaip 100 EUR;

▼M1

c) jei po registravimosi valstybės narės arba vartojimo valstybės narės prašymo gavimo ir vieną mėnesį po vėliau gauto registravimosi valstybės narės pateikto priminimo, jis elektroninėmis priemonėmis nepateikė Direktyvos 2006/112/EB 369 ir 369k straipsniuose nurodytų apskaitos dokumentų.

58c straipsnis

Apmokestinamasis asmuo, kuris pašalinamas iš vienos iš specialių schemų, įvykdo visas PVM prievoles, susijusias su telekomunikacijų, transliavimo ar elektroninių paslaugų teikimu ir atsiradusias po pašalinimo iš schemos įsigaliojimo dienos, tiesiogiai atitinkamos vartojimo valstybės narės mokesčių institucijoms.

7 poskirsnis

Pvm deklaracija

59 straipsnis

1. Mokestinis laikotarpis, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 364 arba 369f straipsnyje, yra atskiras mokestinis laikotarpis.

2. Jei, remiantis 57d straipsnio antra pastraipa, speciali schema taikoma nuo pirmojo paslaugų suteikimo dienos, apmokestinamasis asmuo pateikia atskirą PVM deklaraciją už kalendorinį ketvirtį, kurio metu paslauga suteikta pirmą kartą.

3. Jei apmokestinamasis asmuo per mokestinį laikotarpį buvo užregistruotas pagal kiekvieną iš specialių schemų, jis pateikia PVM deklaracijas ir atlieka atitinkamus mokėjimus registravimosi valstybei narei už kiekvieną schemą paslaugų ir laikotarpių, kuriais taikomos tos schemos, atžvilgiu.

4. Jei registravimosi valstybė narė pakeičiama pagal 57f straipsnį kitą dieną nei pirma atitinkamo kalendorinio ketvirčio diena, apmokestinamasis asmuo pateikia PVM deklaracijas ir atlieka atitinkamus mokėjimus tiek buvusiai, tiek naujajai registravimosi valstybei narei už paslaugas, teiktas atitinkamais laikotarpiais, kuriais valstybės narės buvo registravimosi valstybės narės.

59a straipsnis

Jei apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi specialia schema, per mokestinį laikotarpį pagal tą specialią schemą paslaugų neteikė jokioje vartojimo valstybėje narėje, jis pateikia PVM deklaraciją, kurioje nurodo, kad per tą laikotarpį paslaugų suteikta nebuvo (nulinė PVM deklaracija).

▼M1

60 straipsnis

Sumos pagal specialias schemas pateiktose PVM deklaracijose iki kito artimiausio didesnės vertės arba iki artimiausio mažesnės vertės piniginio vieneto neapvalinamos. Deklaruojama ir pervedama tiksli PVM suma.

60a straipsnis

Registravimosi valstybė narė elektroninėmis priemonėmis primena apmokestinamiesiems asmenims, kurie nepateikė PVM deklaracijos pagal Direktyvos 2006/112/EB 364 arba 369f straipsnį, apie jų prievolę pateikti tokią deklaraciją. Registravimosi valstybė narė pateikia priminimą, dešimtą dieną po tos dienos, kurią deklaracija turėjo būti pateikta, ir elektroninėmis priemonėmis informuoja kitas valstybes nares apie tai, kad buvo pateiktas priminimas.

Paskesni priminimai ir priemonės, kurių imtasi siekiant nustatyti ir surinkti PVM, yra atitinkamos vartojimo valstybės narės atsakomybė.

Nepaisant vartojimo valstybės narės pateiktų priminimų ir priemonių, kurių ji ėmėsi, apmokestinamasis asmuo pateikia PVM deklaraciją registravimosi valstybei narei.

61 straipsnis

1. Pateikus PVM deklaraciją joje nurodytų skaičių pakeitimus galima daryti tik tą deklaraciją taisant, o ne tikslinant paskesnėje deklaracijoje.

2. 1 dalyje nurodyti pataisymai elektroninėmis priemonėmis pateikiami registravimosi valstybei narei per trejus metus nuo dienos, kurią turėjo būti pateikta pradinė deklaracija.

Vis dėlto, poveikis vartojimo valstybės narės taisyklėms dėl apskaičiavimo ir taisymo nedaromas.

61a straipsnis

Jei apmokestinamasis asmuo:

a) nutraukia naudojimąsi viena iš specialių schemų;

b) pašalinamas iš vienos iš specialių schemų; arba

c) pagal 57f straipsnį pakeičia registravimosi valstybę narę,

jis savo galutinę PVM deklaraciją pateikia ir atitinkamą mokėjimą atlieka bei visus pataisymus arba dar nepateiktas ankstesnes deklaracijas pateikia ir atitinkamus mokėjimus atlieka valstybei narei, kuri buvo registravimosi valstybė narė naudojimosi nutraukimo, pašalinimo iš schemos arba pakeitimo metu.

▼M1

8 poskirsnis

Valiuta

61b straipsnis

Jei registravimosi valstybė narė, kurios valiuta nėra euro, nusprendžia, kad PVM deklaracijos turi būti pateikiamos jos nacionaline valiuta, tas sprendimas taikomas visų apmokestinamųjų asmenų, kurie naudojasi specialiomis schemomis, PVM deklaracijoms.

9 poskirsnis

Mokėjimai

62 straipsnis

Nedarant poveikio 63a straipsnio trečiai pastraipai ir 63b straipsniui, apmokestinamasis asmuo atlieka visus mokėjimus registravimosi valstybei narei.

Pagal Direktyvos 2006/112/EB 367 arba 369i straipsnį apmokestinamojo asmens mokami PVM mokėjimai skiriami konkrečiai PVM deklaracijai, pateiktai pagal tos direktyvos 364 arba 369f straipsnį. Paskesnius mokamų sumų patikslinimus apmokestinamasis asmuo atlieka tik darydamas nuorodą į tą deklaraciją ir negali nei jų priskirti kitai deklaracijai, nei tikslinti paskesnėje deklaracijoje. Atliekant kiekvieną mokėjimą nurodomas tos konkrečios deklaracijos numeris.

63 straipsnis

Registravimosi valstybė narė, kuri gauna didesnę nei PVM deklaracijoje, pateiktoje pagal Direktyvos 2006/112/EB 364 arba 369f straipsnį, nurodytą sumą, permokėtą sumą tiesiogiai grąžina atitinkamam apmokestinamajam asmeniui.

Jei registravimosi valstybė narė yra gavusi sumą pagal PVM deklaraciją, kuri, kaip nustatyta paskiau, buvo užpildyta neteisingai, ir jeigu tą sumą ta valstybė narė jau paskirstė vartojimo valstybėms narėms, tos vartojimo valstybės narės kiekviena tiesiogiai grąžina apmokestinamajam asmeniui atitinkamą kiekvienai jų permokėtos sumos dalį.

Tačiau jei permokėjimai yra susiję su laikotarpiais, įskaitant paskutinį mokestinį laikotarpį, iki 2018 m. imtinai, registravimosi valstybė narė grąžina pagal Reglamento (ES) Nr. 904/2010 46 straipsnio 3 dalį pasiliktos sumos atitinkamą dalį, o vartojimo valstybė narė grąžina permokėjimą, išskaičiusi registravimosi valstybės narės grąžintiną sumą.

Vartojimo valstybės narės elektroninėmis priemonėmis praneša registravimosi valstybei narei apie tų grąžintų sumų dydį.

▼M1

63a straipsnis

Jei apmokestinamasis asmuo pateikė PVM deklaraciją pagal Direktyvos 2006/112/EB 364 arba 369f straipsnį, tačiau nebuvo atliktas joks mokėjimas arba mokėjimas yra mažesnis nei nurodyta deklaracijoje, registravimosi valstybė narė elektroninėmis priemonėmis dešimtą dieną po dienos, kurią turėjo būti vėliausiai atliktas mokėjimas pagal Direktyvos 2006/112/EB 367 arba 369i straipsnį, primena apmokestinamajam asmeniui apie nesumokėtą PVM mokėjimą.

Registravimosi valstybė narė elektroninėmis priemonėmis informuoja vartojimo valstybes nares, kad priminimas buvo išsiųstas.

Paskesni priminimai ir priemonės, kurių imtasi siekiant surinkti PVM, yra atitinkamos vartojimo valstybės narės atsakomybė. Kai vartojimo valstybė narė pateikia tokius paskesnius priminimus, atitinkamas PVM sumokamas tai valstybei narei.

Vartojimo valstybė narė elektroninėmis priemonėmis informuoja registravimosi valstybę narę apie tai, kad buvo pateiktas priminimas.

63b straipsnis

Jei PVM deklaracija nebuvo pateikta, jei PVM deklaracija buvo pateikta pavėluotai arba buvo užpildyta nevisiškai ar neteisingai, arba jeigu vėluojama sumokėti PVM, visus delspinigius, baudas arba visus kitus mokėjimus apskaičiuoja ir nustato vartojimo valstybė narė. Apmokestinamasis asmuo moka tokius delspinigius, baudas arba visus kitus mokėjimus tiesiogiai vartojimo valstybei narei.

10 poskirsnis

Apskaitos dokumentai

63c straipsnis

1. Siekiant, kad apmokestinamojo asmens turimi apskaitos dokumentai būtų laikomi pakankamai išsamiais, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/EB 369 ir 369k straipsniuose, juose turi būti ši informacija:

a) vartojimo valstybė narė, kurioje teikiama paslauga;

b) teikiamos paslaugos rūšis;

c) paslaugos teikimo data;

d) apmokestinamoji vertė, nurodant naudojamą valiutą;

e) bet kuris paskesnis apmokestinamosios vertės padidinimas arba sumažinimas;

f) taikomas PVM tarifas;

▼M1

g) mokėtino PVM suma, nurodant naudojamą valiutą;

h) gautų mokėjimų data ir suma;

i) bet kokie mokėjimai į sąskaitą, gauti prieš paslaugos suteikimą;

j) jeigu išrašoma sąskaita faktūra, sąskaitoje faktūroje pateikta informacija;

k) paslaugą įsigyjančio asmens vardas ir pavardė ar pavadinimas, jeigu jis apmokestinamajam asmeniui žinomas;

l) informacija, pagal kurią buvo nustatyta vieta, kur paslaugą įsigyjantis asmuo yra įsisteigęs, turi nuolatinį adresą ar paprastai gyvena.

2. Apmokestinamasis asmuo vykdo tokią 1 dalyje nurodytos informacijos apskaitą, kad informaciją būtų galima elektroninėmis priemonėmis pateikti nedelsiant ir apie kiekvieną suteiktą paslaugą.

▼B

XII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

64 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1777/2005 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir aiškinamos pagal IV priede pateiktą atitikmenų lentelę.

65 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2011 m. liepos 1 d.

Tačiau:

— 3 straipsnio a punktas, 11 straipsnio 2 dalies b punktas, 23 straipsnio 1 dalis ir 24 straipsnio 1 dalis taikomi nuo 2013 m. sausio 1 d.,

— 3 straipsnio b punktas taikomas nuo 2015 m. sausio 1 d.,

— 11 straipsnio 2 dalies c punktas taikomas iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

Šio reglamento 7 straipsnis

1. Direktyvos 2006/112/EB II priedo 1 punktas:

   a) svetainių ir tinklalapių priegloba;

   b) automatizuota programų nuotolinė priežiūra internetu;

   c) nuotolinis sistemų administravimas;

   d) duomenų saugojimas internetiniu režimu, duomenis išsaugant ir parsisiunčiant elektroniniu būdu;

   e) reikiamos disko vietos suteikimas internetu.

2. Direktyvos 2006/112/EB II priedo 2 punktas:

   a) prieiga prie programinės įrangos, įskaitant pirkimų (apskaitos) programas, antivirusines programas ir jų atnaujinimo paketus, taip pat tokios programinės įrangos parsisiuntimas;

   b) programinė įranga, sauganti nuo nepageidaujamos internetinės reklamos;

   c) parsisiunčiamos valdomosios programos, tokios kaip programinė įranga, naudojama sukurti sąsają tarp kompiuterių ir periferinių įrenginių, pvz., spausdintuvų;

   d) automatizuotas interneto tinklapių filtrų diegimas internetu;

   e) automatizuotas apsauginių programų, vadinamųjų ugniasienių, diegimas internetu.

3. Direktyvos 2006/112/EB II priedo 3 punktas:

   a) prieiga prie kompiuterio darbalaukio programų ir jų parsisiuntimas;

   b) prieiga prie nuotraukų, iliustracijų, ekrano užsklandų ir jų parsisiuntimas;

   c) knygų ir kitų elektroninių leidinių skaitmeninis turinys;

   d) internetinių laikraščių ir žurnalų prenumerata;

   e) darbo internete registracijos sistemos ir tinklapių lankomumo statistika;

   f) internetu skelbiamos žinios, eismo informacija ir orų prognozės;

   g) internetu pateikiama informacija, kurią automatiškai generuoja tam tikra programinė įranga pagal naudotojo įvedamus konkrečius duomenis, tokius kaip teisiniai ir finansiniai duomenys, taip pat nuolat atnaujinami vertybinių popierių biržos duomenys;

   h) aprūpinimas vieta reklamai, tokia kaip internetinės reklamos skydeliai ir skelbimai tinklapiuose ir interneto puslapiuose;

   i) paieškos programų ir interneto žinynų naudojimas.

4. Direktyvos 2006/112/EB II priedo 4 punktas:

   a) prieiga prie muzikinių kūrinių ir jų parsisiuntimas į kompiuterius ir mobiliuosius telefonus;

   b) prieiga prie muzikinių intarpų, fragmentų, mobiliųjų telefonų melodijų ar kitų garsų ir jų parsisiuntimas;

▼B

c) prieiga prie filmų ir jų parsisiuntimas;

d) žaidimų parsisiuntimas į kompiuterius ir mobiliuosius telefonus;

e) prieiga prie automatizuotų internetinių žaidimų, kurių veikimui būtinas internetas ar kitas panašus elektroninis tinklas, kuriame žaidėjai žaidžia nuotoliniu būdu;

▼M2

f) radijo ar televizijos programų gavimas, kai jos platinamos radijo ar televizijos tinklu, internetu ar panašiu elektroniniu tinklu ir skirtos klausyti ar žiūrėti naudotojo pasirinktu laiku ir jo individualiu prašymu pagal žiniasklaidos paslaugų teikėjo siūlomą programų katalogą, kaip antai užsakomosios televizijos arba vaizdo paslaugos;

g) internetu arba panašiu elektroniniu tinklu (IP srautinis duomenų siuntimas) radijo arba televizijos programų platinimas, nebent jos transliuojamos tuo pačiu metu kaip radijo arba televizijos tinklu perduodamos ar pakartotinai perduodamos programos;

h) ryšių tinklais perduodamo garso ir garso bei vaizdo turinio teikimas, kurio nevykdo ir už kurį redakcinės atsakomybės neprisiima žiniasklaidos paslaugų teikėjas;

i) tolesnis žiniasklaidos paslaugų teikėjo garso ir garso bei vaizdo turinio teikimas ryšių tinklais, kurį vykdo ne žiniasklaidos paslaugų teikėjas.

▼B

5. Direktyvos 2006/112/EB II priedo 5 punktas:

a) automatizuotas nuotolinis mokymas, kurio veikimui būtinas internetas ar panašus elektroninis tinklas ir kuriam reikia nedidelio žmogaus įsikišimo arba jo visai nereikia, įskaitant virtualias klases, išskyrus atvejus, kai internetas ar panašus elektroninis tinklas naudojami tik kaip mokytojo ir mokinio bendravimo priemonė;

b) užduočių sąsiuviniai, kuriuos mokiniai pildo internetu, o atliktos užduotys įvertinamos automatiškai, be žmogaus įsikišimo.

▼B

II PRIEDAS

Šio reglamento 51 straipsnis

EUROPOS SĄJUNGA

ATLEIDIMO NUO PVM IR (ARBA) AKCIZŲ SERTIFIKATAS (*)
(Direktyvos 2006/112/EB 151 straipsnis ir Direktyvos 2008/118/EB 13 straipsnis)

Serijos Nr. (galima nenurodyti):

1. **NUO MOKESČIO (-IŲ) ATLEIDŽIAMA ORGANIZACIJA ARBA ASMUO**

Pavadinimas arba vardas, pavardė

Gatvės pavadinimas ir namo Nr.

Pašto kodas, vietovė

(Priimančioji) valstybė narė

2. **UŽ PATVIRTINIMĄ ANTSPAUDU ATSAKINGA KOMPETENTINGA INSTITUCIJA (pavadinimas, adresas ir telefono Nr.)**

3. **NUO MOKESČIO (-IŲ) ATLEIDŽIAMOS ORGANIZACIJOS ARBA ASMENS PAREIŠKIMAS**

Nuo mokesčio (-ių) atleidžiama organizacija arba asmuo ([1]) pareiškia

a) kad 5 langelyje nurodytos prekės ir (arba) paslaugos skirtos ([2])

☐ oficialiam vartojimui

- ☐ užsienio diplomatinei misijai
- ☐ užsienio konsulinei atstovybei
- ☐ Europos įstaigai, kuriai taikomas Protokolas dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų
- ☐ tarptautinei organizacijai
- ☐ šalies, Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos (NATO) dalyvės, ginkluotosioms pajėgoms
- ☐ Kipre dislokuotoms Jungtinės Karalystės ginkluotosioms pajėgoms

☐ asmeniniam vartojimui

- ☐ užsienio diplomatinės misijos nariui
- ☐ užsienio konsulinės atstovybės nariui
- ☐ tarptautinės organizacijos personalo nariui

(institucijos pavadinimas) (žr. 4 langelį)

b) kad 5 langelyje apibūdintos prekės ir (arba) paslaugos atitinka atleidimo nuo mokesčio (-ių) sąlygas ir apribojimus, taikomus 1 langelyje paminėtoje valstybėje narėje; ir

c) kad pirmiau nurodyti duomenys yra tikslūs ir buvo pateikti sąžiningai.

Nuo mokesčio (-ių) atleidžiama organizacija arba asmuo įsipareigoja sumokėti valstybei narei, iš kurios išsiųstos prekės ir (arba) iš kurios buvo tiekiamos prekės ir (arba) teikiamos paslaugos, PVM ir (arba) akcizus, kurie būtų mokėtini, jei šios prekės ir (arba) paslaugos neatitiktų atleidimo nuo mokesčio (-ių) sąlygų arba jei šios prekės ir (arba) paslaugos būtų vartojamos ne pagal paskirtį.

Pasirašančiojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir pareigos

Vieta, data — Parašas

4. **ORGANIZACIJOS ANTSPAUDAS (kai neapmokestinamos prekės ir (arba) paslaugos skirtos asmeniniam vartojimui)**

Vieta, data		Pasirašančiojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir statusas
	Antspaudas	Parašas

▼B

5. PREKIŲ IR (ARBA) PASLAUGŲ, KURIAS PRAŠOMA ATLEISTI NUO PVM IR (ARBA) AKCIZŲ, APRAŠYMAS

A. Duomenys apie prekių tiekėją arba paslaugų teikėją ir (arba) įgaliotąjį akcizais apmokestinamų prekių sandėlio savininką

1) Pavadinimas arba vardas, pavardė ir adresas:

2) Valstybė narė

3) PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo registracijos numeris arba akcizų numeris

B. Duomenys apie prekes ir (arba) paslaugas:

Nr.	Išsamus prekių ir (arba) paslaugų aprašymas (3) (arba nuoroda į pridedamą užsakymo blanką)	Kiekis arba skaičius	Vertė be PVM ir akcizų		Valiuta
			Vieneto vertė	Bendra vertė	
		Iš viso			

6. PRIIMANČIOSIOS VALSTYBĖS NARĖS KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS PATVIRTINIMAS

5 langelyje aprašytos tiekiamos prekės ir (arba) teikiamos paslaugos:

☐ visiškai ☐ iki tam tikro kiekio (skaičius) (4)

atitinka atleidimo nuo PVM ir (arba) akcizų sąlygas

Pasirašančiojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir pareigos

Vieta, data Antspaudas Parašas

7. LEIDIMAS 6 LANGELYJE NEPATVIRTINTI ANTSPAUDU (tik tuo atveju, kai nuo mokesčio (-ių) atleidžiamos prekės arba paslaugos, skirtos oficialiam vartojimui)

Raštu Nr.

Data:

Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija:

Atleidžia:

Nuo mokesčio (-ių) atleidžiamą subjektą:

Nuo pareigos gauti 6 langelyje pateiktos informacijos patvirtinimą antspaudu:

Pasirašančiojo vardas, pavardė (pavadinimas) ir pareigos

Vieta, data Antspaudas Parašas

(*) Išbraukti, kas netinka.
(1) Išbraukti, kas netinka.
(2) Atitinkamą langelį pažymėti kryželiu.
(3) Neužpildytą plotą užbraukti. Šis reikalavimas taikomas ir tais atvejais, kai pridedami užsakymų blankai.
(4) 5 langelyje arba pridedamame užsakymo blanke turėtų būti išbrauktos prekės ir (arba) paslaugos, kurioms netaikomas atleidimas nuo mokesčio (-ių).

▼B

Paaiškinimai

1. Tiekėjas ir (arba) įgaliotasis akcizais apmokestinamų prekių sandėlio savininkas šiuo sertifikatu gali naudotis kaip dokumentu, kuriuo patvirtinamas prekių tiekimo ir paslaugų teikimo arba prekių siuntų, skirtų Direktyvos 2006/112/EB 151 straipsnyje ir Direktyvos 2008/118/EB 13 straipsnyje nurodytoms nuo mokesčio (-ių) atleidžiamoms organizacijoms ir (arba) asmenims, neapmokestinimas. Todėl kiekvienam tiekėjui ir (arba) įgaliotajam akcizais apmokestinamų prekių sandėlio savininkui išrašomas vienas sertifikatas. Be to, reikalaujama, kad tiekėjas ir (arba) sandėlio savininkas įtrauktų šį sertifikatą į savo apskaitos dokumentus, vadovaudamasis jo valstybėje narėje taikomų teisės aktų nuostatomis.

2. a) Sertifikatui skirtas popierius turi atitikti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 164, 1989 7 1, p. 3) nurodytus bendruosius techninius reikalavimus.

   Visi egzemplioriai turi būti atspausdinti ant 210 milimetrų pločio ir 297 milimetrų ilgio balto popieriaus lapų; lapų ilgio leidžiamosios nuokrypos gali svyruoti nuo – 5 iki + 8 milimetrų.

   Atleidimo nuo akcizų sertifikatas surašomas dviem egzemplioriais:

   — vienas egzempliorius skiriamas prekių siuntėjui,

   — kitas egzempliorius pridedamas prie produktų, kuriems taikomas akcizas.

   b) Likęs neužpildytas 5.B langelio plotas užbraukiamas, kad nebūtų įmanoma ko nors įterpti.

   c) Dokumentas privalo būti užpildytas įskaitomai ir taip, kad įrašų nebūtų galima nutrinti. Neleidžiama nei trinti, nei užbraukus rašyti viršuje. Dokumentas pildomas priimančiojoje valstybėje narėje pripažįstama kalba.

   d) Jei aprašant prekes ir (arba) paslaugas (sertifikato 5.B langelis) daroma nuoroda į prekių ar paslaugų užsakymo blanką, užpildytą kita nei priimančiojoje valstybėje narėje pripažįstama kalba, nuo mokesčio (-ių) atleidžiama organizacija arba asmuo privalo pridėti vertimą.

   e) Kita vertus, jei sertifikatas užpildomas kita nei tiekėjo (teikėjo) ar sandėlio savininko valstybės narės pripažįstama kalba, nuo mokesčio (-ių) atleidžiama organizacija arba asmuo privalo pridėti informacijos apie 5.B langelyje nurodytas prekes ir paslaugas vertimą.

   f) Pripažinta kalba reiškia vieną valstybėje narėje oficialiai vartojamų kalbų arba bet kurią kitą Sąjungoje oficialiai vartojamą kalbą, kurią, valstybės narės nurodymu, galima šiuo tikslu vartoti.

3. Užpildydama sertifikato 3 langelį nuo mokesčio (-ių) atleidžiama organizacija arba asmuo pateikia prašymui dėl atleidimo nuo mokesčio (-ių) priimančioje valstybėje narėje įvertinti būtiną informaciją.

4. Užpildydama sertifikato 4 langelį organizacija patvirtina dokumento 1 ir 3a langeliuose pateiktus duomenis ir paliudija, kad nuo mokesčio (-ių) atleidžiamas asmuo yra organizacijos darbuotojas.

▼B

5. a) Nuorodoje į prekių ar paslaugų užsakymo blanką (sertifikato 5.B langelyje) turi būti įrašyta bent jau užsakymo data ir numeris. Užsakymo blanke turi būti nurodyti visi sertifikato 5 langelyje paminėtieji elementai. Jei sertifikatas privalo būti patvirtintas priimančiosios valstybės kompetentingos institucijos antspaudu, antspaudu tvirtinamas ir užsakymo blankas.

   b) Akcizų numerio, kaip apibrėžta 2004 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2073/2004 dėl administracinio bendradarbiavimo akcizų srityje 22 straipsnio 2 dalies a punkte, nurodyti neprivaloma, tačiau privaloma nurodyti PVM mokėtojo kodą ir (arba) mokesčių mokėtojo registracijos numerį.

   c) Valiutos turėtų būti žymimos trijų raidžių kodais pagal Tarptautinės standartų organizacijos patvirtintą ISO 4217 standartą ([1]).

6. Pirmiau minėtą nuo mokesčio (-ių) atleidžiamos organizacijos arba asmens pareiškimą savo antspaudu 6 langelyje patvirtina priimančios valstybės narės kompetentinga institucija. Ši institucija gali nustatyti, kad patvirtinimą duos tik gavusi kitos tos valstybės narės institucijos sutikimą. Tokį sutikimą turi gauti kompetentinga mokesčių institucija.

7. Tvarkai supaprastinti kompetentinga institucija gali nuo mokesčio (-ių) atleidžiamai organizacijai netaikyti reikalavimo patvirtinti sertifikatą antspaudu, kai atleidimas nuo mokesčio (-ių) susijęs su oficialiu vartojimu. Nuo mokesčio (-ių) atleidžiama organizacija turėtų paminėti apie šio reikalavimo nepaisymą sertifikato 7 langelyje.

([1]) Toliau pateikiami kai kurie iš šiuo metu vartojamų valiutų kodų: EUR (euras), BGN (Bulgarijos levas), CZK (Čekijos krona), DKK (Danijos krona), GBP (DB svaras sterlingų), HUF (Vengrijos forintas), LTL (Lietuvos litas), PLN (Lenkijos zlotas), RON (Rumunijos lėja), SEK(Švedijos krona), USD (JAV doleris).

▼B

III PRIEDAS

Šio reglamento 56 straipsnis

Vienetas	Prekiaujami svoriai
Kg	12,5/1
Gramas	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uncija (1 uncija = 31,1035 g)	100/10/5/1/$^{1}/_{2}$/$^{1}/_{4}$
Taelis (1 taelis = 1,193 uncijos) ([1])	10/5/1
Tola (10 tolų = 3,75 uncijos) ([2])	10

([1]) Taelis – tradicinis Kinijos naudojamas svorio matavimo vienetas. Nominali Honkongo taelio luito praba yra 990, tačiau Taivane 5 ir 10 taelių luitai gali turėti 999,9 prabą.
([2]) Tola – tradicinis Indijos naudojamas aukso svorio matavimo vienetas. Labiausiai paplitęs luito dydis yra 10 tolų, praba – 999.

▼B

IV PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1777/2005	Šis reglamentas
I skyrius	I skyrius
1 straipsnis	1 straipsnis
II skyrius	III ir IV skyriai
II skyriaus 1 skirsnis	III skyrius
2 straipsnis	5 straipsnis
II skyriaus 2 skirsnis	IV skyrius
3 straipsnio 1 dalis	9 straipsnis
3 straipsnio 2 dalis	8 straipsnis
III skyrius	V skyrius
III skyriaus 1 skirsnis	V skyriaus 4 skirsnis
4 straipsnis	28 straipsnis
III skyriaus 2 skirsnis	V skyriaus 4 skirsnis
5 straipsnis	34 straipsnis
6 straipsnis	29 ir 41 straipsniai
7 straipsnis	26 straipsnis
8 straipsnis	27 straipsnis
9 straipsnis	30 straipsnis
10 straipsnis	38 straipsnio 2 dalies b ir c punktai
11 straipsnio 1–2 dalys	7 straipsnio 1 ir 2 dalys
12 straipsnis	7 straipsnio 3 dalis
IV skyrius	VI skyrius
13 straipsnis	42 straipsnis
V skyrius	VIII skyrius
V skyriaus 1 skirsnis	VIII skyriaus 1 skirsnis
14 straipsnis	44 straipsnis
15 straipsnis	45 straipsnis
V skyriaus 2 skirsnis	VIII skyriaus 4 skirsnis
16 straipsnis	47 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1777/2005	Šis reglamentas
17 straipsnis	48 straipsnis
VI skyrius	IX skyrius
18 straipsnis	52 straipsnis
VII skyrius	XI skyrius
19 straipsnio 1 dalis	56 straipsnis
19 straipsnio 2 dalis	57 straipsnis
20 straipsnio 1 dalis	58 straipsnis
20 straipsnio 2 dalis	62 straipsnis
20 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	59 straipsnis
20 straipsnio 3 dalies antra pastraipa	60 straipsnis
20 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa	63 straipsnis
20 straipsnio 4 dalis	61 straipsnis
VIII skyrius	V skyriaus 3 skirsnis
21 straipsnis	16 straipsnis
22 straipsnis	14 straipsnis
IX skyrius	XII skyrius
23 straipsnis	65 straipsnis
I priedas	I priedas
II priedas	III priedas